

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2016/353 z dnia 10 marca 2016 r. dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2016/354 z dnia 11 marca 2016 r. dotyczące wykonania art. 17 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 224/2014 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Republice Środkowoafrykańskiej 18
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2016/355 z dnia 11 marca 2016 r. zmieniające załącznik III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów szczególnych dotyczących żelatyny, kolagenu i wysoko przetworzonych produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi ⁽¹⁾ 22
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/356 z dnia 11 marca 2016 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 29

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2016/357 z dnia 15 stycznia 2016 r. w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte przez Unię Europejską na forum Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia UE-Była Jugosłowiańska Republika Macedonii w sprawie udziału byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii, w charakterze obserwatora, w pracach Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz w sprawie warunków tego udziału, w ramach określonych w art. 4 oraz 5 rozporządzenia (WE) nr 168/2007, z uwzględnieniem postanowień dotyczących udziału w inicjatywach podejmowanych przez Agencję, wkładu finansowego oraz personelu 31

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

★ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2016/358 z dnia 8 marca 2016 r. zezwalająca Republice Francuskiej na stosowanie obniżonych stawek podatkowych na benzynę i olej gazowy używane jako paliwa silnikowe zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE	35
★ Decyzja Rady (WPZiB) 2016/359 z dnia 10 marca 2016 r. zmieniająca decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi	37
★ Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2016/360 z dnia 11 marca 2016 r. dotycząca wykonania decyzji 2013/798/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Republiki Środkowoafrykańskiej	53
★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/361 z dnia 10 marca 2016 r. zmieniająca załącznik I do decyzji 2004/211/WE w odniesieniu do wpisu dotyczącego Chin w wykazie państw trzecich oraz części ich terytoriów, z których dozwolony jest przywóz do Unii żywych zwierząt z rodziny koniowatych, nasienia, komórek jajowych i zarodków koni (notyfikowana jako dokument nr C(2016) 1450) ⁽¹⁾	57
★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/362 z dnia 11 marca 2016 r. w sprawie zatwierdzenia zbiornika entalpicznego przedsiębiorstwa MAHLE Behr GmbH & Co. KG jako technologii innowacyjnej umożliwiającej zmniejszenie emisji CO ₂ pochodzących z samochodów osobowych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 443/2009 ⁽¹⁾	59

Sprostowania

★ Sprostowanie do decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2015/2362 z dnia 15 grudnia 2015 r. dotyczącej zwolnień z rozszerzonego cła antydumpingowego na niektóre części rowerowe pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej na podstawie rozporządzenia (WE) nr 88/97 (Dz.U. L 331 z 17.12.2015)	69
★ Sprostowanie do ostatecznego przyjęcia (UE, Euratom) 2016/70 budżetu korygującego nr 8 Unii Europejskiej na rok budżetowy 2015 (Dz.U. L 18 z 26.1.2016)	69

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) 2016/353

z dnia 10 marca 2016 r.

dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 269/2014 z dnia 17 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 14 ust. 1 i 3,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 17 marca 2014 r. Rada przyjęła rozporządzenie (UE) nr 269/2014.
- (2) Rada dokonała przeglądu poszczególnych wpisów w wykazie. Należy zmienić załącznik oraz usunąć trzy wpisy dotyczące osób zmarłych.
- (3) Należy w związku z tym odpowiednio zmienić załącznik I do rozporządzenia (UE) nr 269/2014,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 269/2014 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 78 z 17.3.2014, s. 6.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 marca 2016 r.

W imieniu Rady
K.H.D.M. DIJKHOFF
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

- I. Osoby wymienione poniżej usuwa się z wykazu zamieszczonego w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 269/2014:

OSOBY

7.	Yuriy Gennadyevich ZHEREBTSOV
41.	Igor Dmitrievich SERGUN
133.	Pavel DREMOV

- II. Wpisy dotyczące poniższych osób i podmiotów zamieszczone w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 269/2014 zastępuje się następującymi wpisami:

WYKAZ OSÓB

	Imię i nazwisko (transkrypcja angielska)	Informacje identyfikacyjne	Przyczyny	Data umieszczenia w wykazie
1.	Sergey Valeryevich AKSYONOV, Sergei Valerievich AKSENOV (Сергей Валерьевич АКСЕНОВ), Serhiy Valeriyovych AKSYONOV (Сергій Валерійович АКСЬОНОВ)	Data urodzenia: 26.11.1972. Miejsce urodzenia: Bielce (Bălți), obecnie Republika Mołdawii	Aksjonow został wybrany na „premiera Krymu” przez Radę Najwyższą Krymu 27 lutego 2014 r. w obecności uzbrojonych prorosyjskich bojówkarzy. 1 marca 2014 r. jego „wybór” został uznany przez pełniącego obowiązki prezydenta Ukrainy Oleksandra Turczynowa za sprzeczny z konstytucją. Aksjonow aktywnie lobbował za „referendum” zaplanowanym na 16 marca 2014 r. i był jednym ze współsygnatariuszy „traktatu o przystąpieniu Krymu do Federacji Rosyjskiej” 18 marca 2014 r. 9 kwietnia 2014 r. został on mianowany „przywódcą” tak zwanej „Republiki Krymu” przez prezydenta Putina. 9 października 2014 r. został on oficjalnie „wybrany” „przywódcą” tzw. „Republiki Krymu”. Aksjonow następnie ogłosił połączenie urzędów „przywódcy” i „premiera”. Członek Rady Federacji Rosyjskiej.	17.3.2014
2.	Vladimir Andreevich KONSTANTINOV (Владимир Андреевич Константинов)	Data urodzenia: 19.11.1956 Miejsce urodzenia: Vladimirovka (lub Vladimirovca), Region Slobozia, Mołdawska SRR (obecnie Republika Mołdawii) lub Bogomol, Mołdawska SRR B	Jako przewodniczący Rady Najwyższej Autonomicznej Republiki Krymu Konstantynow odegrał ważną rolę w decyzjach podejmowanych przez Radę Najwyższą w sprawie „referendum” wymierzonego w integralność terytorialną Ukrainy i wzywał wyborców, aby głosowali za niepodległością Krymu. Był jednym ze współsygnatariuszy „traktatu o przystąpieniu Krymu do Federacji Rosyjskiej” 18 marca 2014 r. Od dnia 17 marca 2014 r. „przewodniczący” „Rady Państwa” tzw. „Republiki Krymu”.	17.3.2014

	Imię i nazwisko (transkrypcja angielska)	Informacje identyfikacyjne	Przyczyny	Data umieszczenia w wykazie
3.	Rustam Ilmirovich TEMIRGALIEV (Рустам Ильмирович Темиргалиев)	Data urodzenia: 15.8.1976 Miejsce urodzenia: Ułan-Ude, Buriacka ASRR (Rosyjska FSRR)	Jako były wiceminister Krymu Temirgaliew odegrał ważną rolę w decyzjach podejmowanych przez Radę Najwyższą w sprawie „referendum” wymierzonego w integralność terytorialną Ukrainy. Aktywnie lobbował za włączeniem Krymu do Federacji Rosyjskiej. 11 czerwca 2014 r. złożył rezygnację z funkcji „pierwszego wicepremiera” tzw. „Republiki Krymu”.	17.3.2014
5.	Aleksei Mikhailovich CHALIY (Алексей Михайлович Чалый)	Data urodzenia: 13.6.1961 Miejsce urodzenia: Moskwa lub Sewastopol	Czaliy został „ludowym burmistrzem Sewastopola” przez aklamację 23 lutego 2014 r. i zaakceptował ten „wybór”. Aktywnie działał na rzecz przekształcenia Sewastopola – po referendum zaplanowanym na dzień 16 marca 2014 r. – w oddzielny podmiot należący do Federacji Rosyjskiej. Był jednym ze współsygnatariuszy „traktatu o przystąpieniu Krymu do Federacji Rosyjskiej” 18 marca 2014 r. Pełnił obowiązki „gubernatora” Sewastopola od 1 do 14 kwietnia 2014 r. i był „wybrany” przewodniczącym zgromadzenia ustawodawczego miasta Sewastopol.	17.3.2014
6.	Pyotr Anatoliyovych Zima (Пётр Анатольевич Зима)	Data urodzenia: 29.3.1965	Zima został 3 marca 2014 r. mianowany przez „premiera” Aksjonowa nowym szefem Służby Bezpieczeństwa Krymu (SBU) i przyjął tę nominację. Przekazał ważne informacje, również bazę danych, rosyjskim służbom wywiadowczym (SBU). Dane te obejmowały informacje na temat aktywistów Euromajdanu i obrońców praw człowieka na Krymie. Odegrał istotną rolę w pozbawieniu władz Ukrainy kontroli nad terytorium Krymu. 11 marca 2014 r. byli oficerowie SBU na Krymie ogłosili utworzenie niezależnej Służby Bezpieczeństwa Krymu.	17.3.2014

	Imię i nazwisko (transkrypcja angielska)	Informacje identyfikacyjne	Przyczyny	Data umieszczenia w wykazie
8.	Sergey Pavlovych TSEKOV (Сергей Павлович Цеков)	Data urodzenia: 29.9.1953 lub 23.9.1953 lub 28.9.1953 Miejsce urodzenia: Symferopol	Wiceprzewodniczący Rady Najwyższej Krymu Cekow wraz z Siergiejem Aksjonowem zapoczątkowali bezprawne odwołanie rządu Autonomicznej Republiki Krymu. Zaangażował w to przedsięwzięcie Władimira Konstantynowa, grożąc mu dymisją. Publicznie przyznał, że to z inicjatywy krymskich posłów zwrócono się do rosyjskich żołnierzy o przejęcie Rady Najwyższej Krymu. Był jednym z pierwszych krymskich przywódców, którzy publicznie wzywali do przyłączenia Krymu do Rosji. Członek Rady Federacji Federacji Rosyjskiej z ramienia tzw. „Republiki Krymu”.	17.3.2014
9.	Ozerov, Viktor Alekseevich (Виктор Алексеевич Озеров)	Data urodzenia: 5.1.1958 Miejsce urodzenia: Abakan, Chakasja	Przewodniczący Komisji Bezpieczeństwa i Obrony Rady Federacji Federacji Rosyjskiej. 1 marca 2014 r. Ozerow, w imieniu Komisji Bezpieczeństwa i Obrony Rady Federacji, publicznie poparł na forum Rady Federacji rozmieszczenie sił rosyjskich na Ukrainie.	17.3.2014
11.	Klishas, Andrei Aleksandrovich (Андрей Александрович Клишас)	Data urodzenia: 9.11.1972 Miejsce urodzenia: Swierdłowsk	Przewodniczący Komisji Prawa Konstytucyjnego Rady Federacji Federacji Rosyjskiej. 1 marca 2014 r. Kliszas publicznie poparł na forum Rady Federacji rozmieszczenie sił rosyjskich na Ukrainie. W publicznych oświadczeniach Kliszas starał się uzasadnić rosyjską interwencję wojskową na Ukrainie, twierdząc, że „ukraiński prezydent popiera apel władz Krymu do prezydenta Federacji Rosyjskiej o udzielenie wszechstronnej pomocy w obronie obywateli Krymu”.	17.3.2014
14.	TOTOONOV, Aleksandr Borisovich (Александр Борисович Тотоонов)	Data urodzenia: 3.4.1957 Miejsce urodzenia: Ordżonikidze, Osetia Północna	Przewodniczący Komisji Spraw Zagranicznych Rady Federacji Federacji Rosyjskiej. 1 marca 2014 r. Totoonow publicznie poparł na forum Rady Federacji rozmieszczenie sił rosyjskich na Ukrainie.	17.3.2014

	Imię i nazwisko (transkrypcja angielska)	Informacje identyfikacyjne	Przyczyny	Data umieszczenia w wykazie
15.	PANTELEEV, Oleg Evgenevich (Олег Евгеньевич Пантелеев)	Data urodzenia: 21.7.1952 Miejsce urodzenia: Żitnikowskoje, obwód kurgański	Były pierwszy wiceprzewodniczący Komisji do Spraw Parlamentarnych Rady Federacji. 1 marca 2014 r. Pantelejew publicznie poparł na forum Rady Federacji rozmieszczenie sił rosyjskich na Ukrainie. Obecnie pierwszy wicegubernator obwodu kurgańskiego oraz szef delegacji rządu obwodu kurgańskiego w rządzie Federacji Rosyjskiej.	17.3.2014
19.	VITKO, Aleksandr Viktorovich (Александр Викторович Витко)	Data urodzenia: 13.9.1961 Miejsce urodzenia: Witebsk (Białoruska SRR)	Głównodowodzący Floty Czarnomorskiej, admirał. Odpowiedzialny za dowództwo nad siłami rosyjskimi, które zajmują suwerenne terytorium Ukrainy.	17.3.2014
33.	Elena Borisovna MIZULINA (nazwisko panieńskie DMITRIYEVA) (Елена Борисовна Мизулина (nazwisko panieńskie Дмитриева))	Data urodzenia: 9.12.1954 Miejsce urodzenia: Buj, obwód kostromski	Była wiceprzewodnicząca Dumy Państwowej. Inicjatorka i współautorka niedawnych wniosków ustawodawczych w Rosji, w wyniku których regiony innych krajów mogłyby przyłączać się do Rosji bez uprzedniej zgody ich władz centralnych. Od września 2015 r. członek Rady Federacji z obwodu omskiego.	21.3.2014
36.	Oleg Genrikhovich SAVELYEV (Олег Генрихович Савельев)	Data urodzenia: 27.10.1965 Miejsce urodzenia: Leningrad	Były minister ds. Krymu. Odpowiedzialny za integrację anektowanej Republiki Autonomicznej Krymu z Federacją Rosyjską. Obecnie zastępca szefa kancelarii rządu rosyjskiego, odpowiedzialny za organizację prac rządowej komisji ds. rozwoju społeczno-gospodarczego tzw. „Republiki Krymu”.	29.4.2014
45.	Andriy Yevgenovych PURGIN (Андрій Євгенович Пургін), Andrei Evgenevich PURGIN (Андрей Евгеньевич Пургин)	Data urodzenia: 26.1.1972 Miejsce urodzenia: Donieck	Aktywny uczestnik i organizator działań separatystycznych, koordynator działań „turystów rosyjskich” w Doniecku. Współzałożyciel „Inicjatywy obywatelskiej Donbasu na rzecz Unii Eurazjatyckiej”. Do 4 września 2015 r. „przewodniczący” „Rady Ludowej Donieckiej Republiki Ludowej”.	29.4.2014

	Imię i nazwisko (transkrypcja angielska)	Informacje identyfikacyjne	Przyczyny	Data umieszczenia w wykazie
46.	Denys Volodymyrovych PUSHYLIN (Денис Володимирович Пушилін), Denis Vladimirovich PUSHILIN (Денис Владимирович Пушилин)	Data urodzenia: 9.5.1981 lub 9.5.1982 Miejsce urodzenia: Makiejewka (obwód doniecki)	Jeden z przywódców „Donieckiej Republiki Ludowej”. Uczestniczył w zajęciu i okupacji administracji regionalnej. Aktywny rzecznik separatystów. Do 4 września 2015 r. tzw. wiceprzewodniczący „Rady Ludowej” tzw. „Donieckiej Republiki Ludowej”. Od 4 września 2015 r. „przewodniczący” „Rady Ludowej Donieckiej Republiki Ludowej”.	29.4.2014
47.	TSYPLAKOV Sergey Gennadevich (Цыплаков Сергей Геннадьевич)	Data urodzenia: 1.5.1983 Miejsce urodzenia: Charczyżk, obwód doniecki	Jeden z przywódców radykalnej ideowo organizacji Ludowa Milicja Donbasu. Brał czynny udział w zajęciu licznych budynków w regionie Doniecka.	29.4.2014
48.	Igor Vsevolodovich GIRKIN (Игорь Всеволодович Гиркин) (alias Igor STRELKOV Ihor STRIELKOV)	Data urodzenia: 17.12.1970 Miejsce urodzenia: Moskwa	Uznany za pracownika Głównego Zarządu Wywiadowczego sztabu generalnego sił zbrojnych Federacji Rosyjskiej (GRU). Uczestniczył w incydentach w Słowiańsku. Szef ruchu społecznego „Noworosja”. Były „minister ds. obrony” tzw. „Donieckiej Republiki Ludowej”.	29.4.2014
53.	Oleg Grigorievich KOZYURA (Олег Григорьевич Козюра)	Data urodzenia: 19.12.1962 Miejsce urodzenia: Zaporoże	Były szef urzędu Federalnych Służb Migracyjnych dla Sewastopola. Odpowiada za systematyczne i szybkie wydawanie rosyjskich paszportów mieszkańcom Sewastopola. Obecnie asystent Michaiła Czałuja, wiceprzewodniczącego Rady Miasta Sewastopola.	12.5.2014
54.	Viacheslav PONOMARIOV, Vyacheslav Volodymyrovich PONOMARYOV (В'ячеслав Володимирович Пономарьов), Viacheslav Vladimirovich PONOMAREV (Вячеслав Владимирович Пономарёв)	Data urodzenia: 2.5.1965 Miejsce urodzenia: Słowiańsk (obwód doniecki)	Były Samozwańczy „burmistrz ludowy” Słowiańska (do 10 czerwca 2014 r.). Ponomariow wezwał Władimira Putina do wysłania rosyjskich wojsk w celu ochrony miasta, a następnie zwrócił się do niego o dostarczenie broni. Ludzie Ponomariowa biorą udział w porwaniach (pojмали Ірме́н Krat oraz Simona Ostrovsky'ego, reportera Vice News – obojdwie te osoby zostały następnie zwolnione; zatrzymali obserwatorów wojskowych w ramach Dokumentu Wiedeńskiego OBWE). Nadal aktywnie wspiera działania i polityki separatystyczne. t	12.5.2014

	Imię i nazwisko (transkrypcja angielska)	Informacje identyfikacyjne	Przyczyny	Data umieszczenia w wykazie
57.	Oleg TSARIOV, Oleh Anatoliyovych TSAROV (Олег Анатолітович Царьов), Oleg Anatolevich TSAREV (Олег Анатольевич Царёв)	Data urodzenia: 2.6.1970 Miejsce urodzenia: Dniepropietrowsk	Były członek Rady. W tym charakterze publicznie apelował o utworzenie tak zwanej „Federalnej Republiki Noworosyjskiej”, złożonej z południowo-wschodnich regionów Ukrainy. Nadal aktywnie wspiera działania lub polityki separatystyczne. Były „rzecznik” tzw. „Parlamentu Unii Republik Ludowych” („Parlamentu Noworosyjskiego”).	12.5.2014
62.	Aleksandr Yurevich BORODAI (Александр Юрьевич Бородай)	Data urodzenia: 25.7.1972 Miejsce urodzenia: Moskwa	Były tzw. „premier Donieckiej Republiki Ludowej”; jako taki odpowiedzialny za separatystyczne działania „rządowe” tak zwanego „rządu Donieckiej Republiki Ludowej” (na przykład w dniu 8 lipca 2014 r. oświadczył, że „nasze wojsko prowadzi specjalną operację przeciwko ukraińskiemu »faszystom«”); sygnatariusz protokołu ustaleń w sprawie „Unii Noworosyjskiej”. Nadal aktywnie wspiera działania lub polityki separatystyczne; przewodniczy „unii donbaskich ochotników”.	12.7.2014
64.	Alexandr Aleksandrovich KALYUSSKY, (Александр Александрович Калюсский)	Data urodzenia: 9.10.1975	Były tzw. „de facto wicepremier do spraw społecznych Donieckiej Republiki Ludowej”. Ponosi odpowiedzialność za separatystyczne działania „rządowe” tzw. „rządu Donieckiej Republiki Ludowej”.	12.7.2014
65.	Alexander KHRYAKOV, Aleksandr Vitalievich KHRYAKOV (Александр Витальевич Хряков), Oleksandr Vitaliyovych KHRYAKOV (Олександр Віталійович Хряков)	Data urodzenia: 6.11.1958 Miejsce urodzenia: Donieck	Były tzw. „minister ds. informacji i masowej komunikacji Donieckiej Republiki Ludowej”. Członek tzw. „Rady Ludowej Donieckiej Republiki Ludowej”. Ponosi odpowiedzialność za proseparatystyczne działania propagandowe tzw. „rządu Donieckiej Republiki Ludowej”.	12.7.2014
71.	Nikolay KOZITSYN (Николай Козицын)	Data urodzenia: 20.6.1956 lub 6.10.1956 Miejsce urodzenia: Dzierżyńsk, obwód doniecki	Dowódca sił kozackich. Odpowiedzialny za dowodzenie separatystami na terytorium wschodniej Ukrainy w walkach z ukraińskimi siłami rządowymi.	12.7.2014

	Imię i nazwisko (transkrypcja angielska)	Informacje identyfikacyjne	Przyczyny	Data umieszczenia w wykazie
81.	Alexander Nikolayevich TKACHYOV (Александр Николаевич Ткачѳв)	Data urodzenia: 23.12.1960 Miejsce urodzenia: Wysełki, Kraj Krasnodarski	Był gubernator Kraju Krasnodarskiego. Został odznaczony medalem „za wyzwolenie Krymu” przez tymczasowego przywódcę Autonomicznej Republiki Krymu w uznaniu za wsparcie udzielone bezprawnej aneksji Krymu. Przy tej okazji tymczasowy przywódca Autonomicznej Republiki Krymu stwierdził, że Tkaczow jako jeden z pierwszych wyraził poparcie dla nowego „przywództwa” Krymu. Obecnie minister rolnictwa Federacji Rosyjskiej (od 22 kwietnia 2015 r.).	25.7.2014
83.	Ekaterina Iurievna GUBAREVA (Екатерина Юрьевна Губарева), Katerina Yuriyovna GUBARIEVA (Катерина Юрійовна Губарева)	Data urodzenia: 5.7.1983 lub 10.3.1983 Miejsce urodzenia: Kachowka (obwód chersoński)	Jako była tak zwana „minister spraw zagranicznych” odpowiadała za obronę tak zwanej „Donieckiej Republiki Ludowej”, podważając tym samym integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy. Ponadto jej rachunek bankowy jest wykorzystywany do finansowania nielegalnych ugrupowań separatystycznych. W związku z tym, że przyjęła i pełniła tę funkcję, wspierała działania i politykę podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy. Nadal aktywnie wspiera działania i polityki separatystyczne. Członek „Rady Ludowej Donieckiej Republiki Ludowej”.	25.7.2014
98.	Miroslav Vladimirovich RUDENKO (Мирослав Владимирович Руденко)	Data urodzenia: 21.1.1983 Miejsce urodzenia: Debalcewe	Powiązany z „ludową milicją Donbasu”. Oświadczył między innymi, że będą kontynuować walki w pozostałych częściach terytorium państwa. Rudenko wspierał zatem działania i politykę podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy. Tak zwany „deputowany ludowy” (członek) w tzw. „Radzie Ludowej Donieckiej Republiki Ludowej”.	12.9.2014
99.	Gennadiy Nikolaiovych TSYPKALOV, Gennadii Nikolaevich TSYPKALOV (Геннадий Николаевич Цыпкалов)	Data urodzenia: 21.6.1973 Miejsce urodzenia: obwód rostowski (Rosja)	Zastąpił Marata Baszyrowa jako tzw. „premier” tzw. „Ługańskiej Republiki Ludowej” Wcześniej aktywnie działał w milicji „armii południowo-wschodniej”. Cypkałow wspierał zatem działania i politykę podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy.	12.9.2014

	Imię i nazwisko (transkrypcja angielska)	Informacje identyfikacyjne	Przyczyny	Data umieszczenia w wykazie
100.	Andrey Yurevich PINCHUK (Андрей Юрьевич Пинчук)	Możliwa data urodzenia: 27.12.1977	Były „minister bezpieczeństwa państwa” tzw. „Donieckiej Republiki Ludowej”. Powiązany z Władimirem Antiufiejewem, który ponosi odpowiedzialność za separatystyczne działania „rządowe” tzw. „rządu Donieckiej Republiki Ludowej”. Wspierał zatem działania i polityki podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy. Nadal aktywnie wspiera działania lub polityki separatystyczne. „Dyrektor wykonawczy” „unii donbaskich ochotników”.	12.9.2014
102.	Andrei Nikolaevich RODKIN (Андрей Николаевич Родкин)	Data urodzenia: 23.9.1976 Miejsce urodzenia: Moskwa	Moskiewski przedstawiciel tzw. „Donieckiej Republiki Ludowej”. W swoich oświadczeniach mówił m.in. o gotowości milicji do prowadzenia wojny partyzanckiej oraz o przejściu przez nią systemów uzbrojenia od ukraińskich sił zbrojnych. Wspierał zatem działania i polityki podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy. Jeden z przywódców „unii donbaskich ochotników”.	12.9.2014
105.	Mikhail Sergeyevich SHEREMET (Михаил Сергеевич Шеремет)	Data urodzenia: 23.5.1971 Miejsce urodzenia: Dżankoj	Tzw. „pierwszy wicepremier” Krymu. Odegrał kluczową rolę w zorganizowaniu oraz przeprowadzeniu 16 marca na Krymie referendum dotyczącego zjednoczenia z Rosją. W trakcie referendum według doniesień dowodził promoskiewskimi „siłami samoobrony” na Krymie. Wspierał zatem działania i polityki podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy.	12.9.2014
116.	Svetlana Sergeevna ZHUROVA (Светлана Сергеевна Журова)	Data urodzenia: 7.1.1972 Miejsce urodzenia: Pawłow nad Newą	Pierwsza wiceprzewodnicząca Komisji Spraw Zagranicznych w Dumie Państwowej. 20 marca 2014 r. głosowała za projektem federalnej ustawy konstytucyjnej „w sprawie przyjęcia do Federacji Rosyjskiej Republiki Krymu oraz utworzenia w ramach Federacji Rosyjskiej nowych podmiotów federalnych – Republiki Krymu i miasta o statusie federalnym Sewastopola”.	12.9.2014

	Imię i nazwisko (transkrypcja angielska)	Informacje identyfikacyjne	Przyczyny	Data umieszczenia w wykazie
120.	Serhiy KOZYAKOV (<i>alias</i> Sergey Kozyakov) (Сергей Козьяков)	Data urodzenia: 29.9.1982	Jako były „przewodniczący Centralnej Komisji Wyborczej w Ługańsku” był odpowiedzialny za zorganizowanie tzw. „wyborów” w dniu 2 listopada 2014 r. w tzw. „Ługańskiej Republice Ludowej”. Te „wybory” stanowią naruszenie prawa ukraińskiego, a zatem są nielegalne. W październiku 2015 r. został mianowany „ministrem sprawiedliwości” tzw. „Ługańskiej Republiki Ludowej”. W związku z tym, że przyjął i pełnił tę funkcję oraz zorganizował nielegalne „wybory”, aktywnie wspierał działania i polityki podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy i dalej destabilizujące Ukrainę.	29.11.2014
121.	Oleg Konstantinovich AKIMOV (<i>alias</i> Oleh AKIMOV) (Олег Константинович Акимов)	Data urodzenia: 15.9.1981 Miejsce urodzenia: Ługańsk	Deputowany „Ługańskiej Unii Gospodarczej” w „Radzie Krajowej” „Ługańskiej Republiki Ludowej”. Kandydował w tzw. „wyborach” w dniu 2 listopada 2014 r. na stanowisko przywódcy tzw. „Ługańskiej Republiki Ludowej”. Te „wybory” stanowią naruszenie prawa ukraińskiego, a zatem są nielegalne. Od 2014 r. jest on „przywódcą” tzw. „federacji związków zawodowych” „Ługańskiej Republiki Ludowej”. W związku z tym, że przyjął i pełnił tę funkcję oraz formalnie kandydował w nielegalnych „wyborach”, aktywnie wspierał działania i polityki podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy i dalej destabilizujące Ukrainę.	29.11.2014
126.	Dmitry Aleksandrovich SEMYONOV, Dmitrii Aleksandrovich SEMENOV (Дмитрий Александрович Семенов)	Data urodzenia: 3.2.1963 Miejsce urodzenia: Moskwa	Były „wicepremier ds. finansów” tak zwanej „Ługańskiej Republiki Ludowej”. W związku z tym, że przyjął i pełnił tę funkcję, aktywnie wspierał działania i polityki podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy i dalej destabilizujące Ukrainę.	29.11.2014

	Imię i nazwisko (transkrypcja angielska)	Informacje identyfikacyjne	Przyczyny	Data umieszczenia w wykazie
127.	Oleg BUGROV (Олег Бугров)	Data urodzenia: 29.8.1969	Były „minister obrony” tak zwanej „Ługańskiej Republiki Ludowej”. W związku z tym, że przyjął i pełnił tę funkcję, aktywnie wspierał działania i polityki podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy i dalej destabilizujące Ukrainę.	29.11.2014
134.	Alexey Yurevich MILCHAKOV <i>alias</i> Fritz, Serbian (Алексей Юрьевич МИЛЬЧАКОВ)	Data urodzenia: 30.4.1991 lub 30.1.1991 Miejsce urodzenia: Sankt Petersburg	Dowódca jednostki „Rusich”, zbrojnej grupy separatystycznej uczestniczącej w walkach we wschodniej Ukrainie. Pełniąc tę funkcję, aktywnie wspierał działania i polityki podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy i dalej destabilizujące Ukrainę.	16.2.2015
135.	Arseny Sergeevich PAVLOV (<i>alias</i> Motorola) (Арсéний Сергеевич ПАВЛОВ) (<i>alias</i> Моторола)	Data urodzenia: 2.2.1983 Miejsce urodzenia: Uchta, Komi	Dowódca „batalionu Sparta”, zbrojnej grupy separatystycznej uczestniczącej w walkach we wschodniej Ukrainie. Pełniąc tę funkcję, aktywnie wspierał działania i polityki podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy i dalej destabilizujące Ukrainę.	16.2.2015
137.	Eduard Aleksandrovich BASURIN (Эдуард Александрович Басурин)	Data urodzenia: 27.6.1966 lub 21.6.1966 Miejsce urodzenia: Donieck	Tzw. „zastępca dowódcy” w Ministerstwie Obrony tzw. „Donieckiej Republiki Ludowej”. W związku z tym, że przyjął i pełnił tę funkcję, aktywnie wspierał działania i polityki podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy i dalej destabilizujące Ukrainę.	16.2.2015
138.	Alexandr Vasilievich SHUBIN (Александр Васильевич ШУБИН)	Data urodzenia: 20.5.1972 lub 30.5.1972 Miejsce urodzenia: Ługańsk	Były tzw. „minister sprawiedliwości” nielegalnej tzw. „Ługańskiej Republiki Ludowej”. Przewodniczący „centralnej komisji wyborczej” tzw. „Ługańskiej Republiki Ludowej” od października 2015 r. W związku z tym, że przyjął i pełnił tę funkcję, aktywnie wspierał działania i polityki podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy i dalej destabilizujące Ukrainę.	16.2.2015

	Imię i nazwisko (transkrypcja angielska)	Informacje identyfikacyjne	Przyczyny	Data umieszczenia w wykazie
140.	Sergey Yurevich IGNATOV (Сергей Юрьевич ИГНАТОВ) <i>alias</i> : KUZOVLEV		Tzw. komendant główny Milicji Obywatelskiej tzw. „Ługańskiej Republiki Ludowej”. W związku z tym, że przyjął i pełnił tę funkcję, aktywnie wspierał działania i polityki podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy i dalej destabilizujące Ukrainę.	16.2.2015
141.	Ekaterina FILIPPOVA (Екатерина Владимировна ФИЛИППОВА)	Data urodzenia: 20.11.1988 Miejsce urodzenia: Krasnoarmiejsk	Była tzw. „minister sprawiedliwości” tzw. „Donieckiej Republiki Ludowej”. W związku z tym, że przyjęła i pełniła tę funkcję, aktywnie wspierała działania i polityki podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy i dalej destabilizujące Ukrainę.	16.2.2015
143.	Evgeny Vladimirovich MANUILOV (Евгений Владимирович Мануйлов)	Data urodzenia: 5.1.1967	Tzw. „minister ds. dochodów i podatków” tzw. „Ługańskiej Republiki Ludowej”. W związku z tym, że przyjął i pełnił tę funkcję, aktywnie wspierał działania i polityki podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy i dalej destabilizujące Ukrainę.	16.2.2015
145.	Olga BESEDINA (Ольга Игоревна БЕСЕДИНА)	Data urodzenia: 10.12.1976	Była tzw. „minister rozwoju gospodarczego i handlu” tzw. „Ługańskiej Republiki Ludowej”. W związku z tym, że przyjęła i pełniła tę funkcję, aktywnie wspierała działania i polityki podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy i dalej destabilizujące Ukrainę.	16.2.2015
148.	Arkady Viktorovich BAKHIN (Аркадий Викторович Бахин)	Data urodzenia: 8.5.1956 Miejsce urodzenia: Kowno, Litwa	Były pierwszy wiceminister obrony (do 17 listopada 2015 r.), w ramach tej funkcji wspierający rozmieszczanie wojsk rosyjskich na Ukrainie. Zgodnie z obecną strukturą rosyjskiego Ministerstwa Obrony w ramach tej funkcji uczestniczył w kształtowaniu i realizacji polityki rosyjskiego rządu. Polityka ta zagraża integralności terytorialnej, suwerenności i niezależności Ukrainy.	16.2.2015

	Imię i nazwisko (transkrypcja angielska)	Informacje identyfikacyjne	Przyczyny	Data umieszczenia w wykazie
149.	Andrei Valeryevich KARTAPOLOV (Андрей Валерьевич Картаполов)	Data urodzenia: 9.11.1963 Miejsce urodzenia: NRD	Dowódca Zachodniego Okręgu Wojskowego od 10 listopada 2015 r. Były dyrektor Departamentu Operacji Głównych i zastępca szefa sztabu generalnego sił zbrojnych Federacji Rosyjskiej. Aktywnie uczestniczył w kształtowaniu i prowadzeniu kampanii wojskowej sił rosyjskich na Ukrainie. Zgodnie z wyznaczonymi działaniami sztabu generalnego, sprawując kontrolę operacyjną nad siłami zbrojnymi, aktywnie uczestniczy w kształtowaniu i realizacji polityki rosyjskiego rządu zagrażającej integralności terytorialnej, suwerenności i niezależności Ukrainy.	16.2.2015

WYKAZ PODMIOTÓW

	Nazwa	Przyczyny	Data umieszczenia w wykazie
1.	State Unitary Enterprise of the Republic of Crimea „Chernomorneftegaz” (Państwowe Przedsiębiorstwo Unitarne Republiki Krymu „Chernomorneftegaz”) (dawniej PJSC Chernomorneftegaz)	17 marca 2014 r. „Parlament Krymu” przyjął rezolucję dotyczącą przywłaszczenia w imieniu „Republiki Krymu” aktywów należących do przedsiębiorstwa Chernomorneftegaz. Przedsiębiorstwo zostało zatem faktycznie skonfiskowane przez „władze” Krymu. Ponownie zarejestrowane 29 listopada 2014 r. jako State Unitary Enterprise of the Republic of Crimea „Chernomorneftegaz” (Państwowe Przedsiębiorstwo Unitarne Republiki Krymu „Chernomorneftegaz”) (ГОСУДАРСТВЕННОЕ УНИТАРНОЕ ПРЕДПРИЯТИЕ РЕСПУБЛИКИ КРЫМ „ЧЕРНОМОРНЕФТЕГАЗ”). Założyciel: Ministerstwo Paliw i Energii Republiki Krymu (МИНИСТЕРСТВО ТОПЛИВА И ЭНЕРГЕТИКИ РЕСПУБЛИКИ КРЫМ).	12.5.2014
2.	Limited Liability Company „Port Feodosia” (Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością „Port Feodosia”) (dawniej Feodosia)	17 marca 2014 r. „Parlament Krymu” przyjął rezolucję dotyczącą przywłaszczenia w imieniu „Republiki Krymu” aktywów należących do przedsiębiorstwa Feodosia. Przedsiębiorstwo zostało zatem faktycznie skonfiskowane przez „władze” Krymu. Ponownie zarejestrowane 9 lutego 2015 r. jako spółka z ograniczoną odpowiedzialnością „Port Feodosia” (ОБЩЕСТВО С ОГРАНИЧЕННОЙ ОТВЕТСТВЕННОСТЬЮ „ПОРТ ФЕОДОСИЯ”). Założyciel: Yuri Garyevich Rovinskiy (Юрий Гарьевич Ровинский).	12.5.2014
10.	Tzw. „Donbass People's Militia” („ludowa milicja Donbasu”) „Народное ополчение Донбасса”	Nielegalne separatystyczne ugrupowanie zbrojne odpowiedzialne za prowadzenie walk z ukraińskimi siłami rządowymi we wschodniej Ukrainie, przez co zagraża stabilności lub bezpieczeństwu Ukrainy. Bojówka przejęła m.in. kontrolę nad kilkoma budynkami rządowymi we wschodniej Ukrainie na początku kwietnia 2014 r., tym samym podważając integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy. Jej były przywódca, Paweł Gubarew jest odpowiedzialny za zajęcie wraz z siłami prorosyjskimi budynku rządu regionalnego w Doniecku i proklamowanie się „gubernatorem ludowym”.	25.7.2014

	Nazwa	Przyczyny	Data umieszczenia w wykazie
13.	State Unitary Enterprise of the City of Sevastopol, „Sevastopol seaport” (Państwowe Przedsiębiorstwo Unitarne Miasta Sewastopola „Sevastopol seaport”) (dawniej znane jako przedsiębiorstwo państwowe „Sevastopol commercial seaport” („Morski port handlowy w Sewastopolu”), Государственное предприятие „Севастопольский морской торговый порт”, Gosudarstvenoye predpriyatiye Sevastopolski morskoy trgovy port)	Własność podmiotu została przeniesiona niezgodnie z prawem ukraińskim. „Parlament Krymu” przyjął 17 marca 2014 r. rezolucję nr 1757-6/14 „w sprawie nacjonalizacji niektórych przedsiębiorstw należących do ukraińskich ministerstw infrastruktury i rolnictwa” ogłaszającą przywłaszczenie aktywów należących do państwowego przedsiębiorstwa „Morski port handlowy w Sewastopolu” w imieniu „Republiki Krymu”. Przedsiębiorstwo zostało zatem faktycznie skonfiskowane przez „władze” Krymu. Pod względem obrotu handlowego jest to największy morski port handlowy Krymu. Ponownie zarejestrowane 6 czerwca 2014 r. jako State Unitary Enterprise of the City of Sevastopol, „Sevastopol seaport” (Państwowe Przedsiębiorstwo Unitarne Miasta Sewastopola „Sevastopol seaport”) (ГОСУДАРСТВЕННОЕ УНИТАРНОЕ ПРЕДПРИЯТИЕ ГОРОДА СЕВАСТОПОЛЯ „СЕВАСТОПОЛЬСКИЙ МОРСКОЙ ПОРТ”). Założyciel: Rząd Sewastopola (Правительство Севастополя).	25.7.2014
14.	Limited Liability Company „Kerch seaport” / „Kamysh-Burun” (Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością „Kerch seaport” / „Kamysh-Burun”) (dawniej znane jako State enterprise „Kerch commercial sea port” (przedsiębiorstwo państwowe „Kerch commercial sea port”) Государственное предприятие „Керченский морской торговый порт” Gosudarstvenoye predpriyatiye Kerchenski morskoy trgovy port)	Własność podmiotu została przeniesiona niezgodnie z prawem ukraińskim. „Parlament Krymu” przyjął 17 marca 2014 r. rezolucję nr 1757-6/14 „w sprawie nacjonalizacji niektórych przedsiębiorstw należących do ukraińskich ministerstw infrastruktury i rolnictwa” oraz 26 marca 2014 r. rezolucję nr 1865-6/14 „w sprawie państwowego przedsiębiorstwa »Crimean Sea Ports« (»Krymskie Porty Morskie«) (О Государственном предприятии »Крымские морские порты«) ogłaszającą przywłaszczenie aktywów należących do państwowego przedsiębiorstwa „Kerch Commercial Sea Port” („Morski port handlowy w Kerczu”) w imieniu „Republiki Krymu”. Przedsiębiorstwo zostało zatem faktycznie skonfiskowane przez „władze” Krymu. Pod względem obrotu handlowego jest to drugi największy morski port handlowy Krymu. Ponownie zarejestrowane 9 grudnia 2014 r. jako spółka z ograniczoną odpowiedzialnością „Kerch seaport” „Kamysh-Burun” (ОБЩЕСТВО С ОГРАНИЧЕННОЙ ОТВЕТСТВЕННОСТЬЮ „КЕРЧЕНСКИЙ МОРСКОЙ ПОРТ” „КАМЫШ-БУРУН”). Założyciele: Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością „Vostok-Capital”, zarejestrowana w Doniecku na Ukrainie (ОБЩЕСТВО С ОГРАНИЧЕННОЙ ОТВЕТСТВЕННОСТЬЮ „ВОСТОК КЭПИТАЛ”); spółka z ograniczoną odpowiedzialnością „Vostok”, zarejestrowana w Doniecku na Ukrainie (ОБЩЕСТВО С ОГРАНИЧЕННОЙ ОТВЕТСТВЕННОСТЬЮ „ВОСТОК”); spółka z ograniczoną odpowiedzialnością „Altcom Invest-Stroi”, zarejestrowana w Doniecku na Ukrainie (ОБЩЕСТВО С ОГРАНИЧЕННОЙ ОТВЕТСТВЕННОСТЬЮ „АЛТКОМ ИНВЕСТ-СТРОЙ”) oraz spółka z ograniczoną odpowiedzialnością „Altcom-Beton”, zarejestrowana w Boryspolu na Ukrainie (ОБЩЕСТВО С ОГРАНИЧЕННОЙ ОТВЕТСТВЕННОСТЬЮ „АЛТКОМ-БЕТОН”).	25.7.2014
15.	State Unitary Enterprise of the Republic of Crimea „Universal-Avia” (Państwowe Przedsiębiorstwo Unitarne Republiki Krymu „Universal-Avia”) (dawniej znane jako State enterprise Universal-Avia (przedsiębiorstwo państwowe Universal-Avia), Государственное предприятие „Универсал-Авиа”, Gosudarstvenoye predpriyatiye „Universal-Avia”)	Własność podmiotu została przeniesiona niezgodnie z prawem ukraińskim. „Prezydium Parlamentu Krymu” przyjęło 24 marca 2014 r. decyzję nr 1794-6/14 „w sprawie przedsiębiorstwa państwowego »Gosudarstvenoye predpriyatiye Universal-Avia«” („О Государственном предприятии »Универсал-Авиа«) ogłaszającą przywłaszczenie aktywów należących do państwowego przedsiębiorstwa „Universal-Avia” w imieniu „Republiki Krymu”. Przedsiębiorstwo zostało zatem faktycznie skonfiskowane przez „władze” Krymu. Ponownie zarejestrowane 15 stycznia 2015 r. jako State Unitary Enterprise of the Republic of Crimea „Universal-Avia” (Państwowe Przedsiębiorstwo Unitarne Republiki Krymu „Universal-Avia”) (ГОСУДАРСТВЕННОЕ УНИТАРНОЕ ПРЕДПРИЯТИЕ РЕСПУБЛИКИ КРЫМ „УНИВЕРСАЛ-АВИА”). Założyciel: Ministerstwo Transportu Republiki Krymu (МИНИСТЕРСТВО ТРАНСПОРТА РЕСПУБЛИКИ КРЫМ).	25.7.2014

	Nazwa	Przyczyny	Data umieszczenia w wykazie
16.	Federal State Budgetary Enterprise „Sanatorium Nizhnyaya Oreanda” of the Administration of the President of the Russian Federation (Federalne Państwowe Przedsiębiorstwo Budżetowe „Sanatorium Nizhnyaya Oreanda” administracji prezydenta Federacji Rosyjskiej) (dawniej znane jako Resort „Nizhnyaya Oreanda” (sanatorium „Nizhnyaya Oreanda”), санаторий „Нижняя Ореанда”)	Własność podmiotu została przeniesiona niezgodnie z prawem ukraińskim. „Prezydium Parlamentu Krymu” przyjęło 21 marca 2014 r. decyzję nr 1767-6/14 „w sprawie utworzenia Stowarzyszenia Sanatoriów i Ośrodków” ogłaszającą przywłaszczenie aktywów należących do sanatorium „Nizhnyaya Oreanda” w imieniu „Republiki Krymu”. Przedsiębiorstwo zostało zatem faktycznie skonfiskowane przez „władze” Krymu. Ponownie zarejestrowane 9 października 2014 r. jako Federal State Budgetary Enterprise „Sanatorium Nizhnyaya Oreanda” of the Administration of the President of the Russian Federation (Federalne Państwowe Przedsiębiorstwo Budżetowe „Sanatorium Nizhnyaya Oreanda” administracji prezydenta Federacji Rosyjskiej) (ФЕДЕРАЛЬНОЕ ГОСУДАРСТВЕННОЕ БЮДЖЕТНОЕ УЧРЕЖДЕНИЕ «САНАТОРИЙ „НИЖНЯЯ ОРЕАНДА” УПРАВЛЕНИЯ ДЕЛАМИ ПРЕЗИДЕНТА РОССИЙСКОЙ ФЕДЕРАЦИИ). Założyciel: Administracja prezydenta Federacji Rosyjskiej (УПРАВЛЕНИЯ ДЕЛАМИ ПРЕЗИДЕНТА РОССИЙСКОЙ ФЕДЕРАЦИИ).	25.7.2014
18.	Federal State Budgetary Enterprise „Production-Agrarian Union »Massandra«” of the Administration of the President of the Russian Federation (Federalne Państwowe Przedsiębiorstwo Budżetowe „Krajowe Stowarzyszenie Producentów »Massandra«” administracji prezydenta Federacji Rosyjskiej) (dawniej znane jako State concern „National Association of producers »Massandra«” (Państwowy koncern „Krajowe Stowarzyszenie Producentów »Massandra«”), Национальное производственно-аграрное объединение „Massandra”, Nacionalnoye proizvodstvenno agrarnoye obyedeniye „Massandra”)	Własność podmiotu została przeniesiona niezgodnie z prawem ukraińskim. „Prezydium Parlamentu Krymu” przyjęło 9 kwietnia 2014 r. decyzję nr 1991-6/14 14 w sprawie zmian do rezolucji nr 1836-6/14 Rady Państwowej Republiki Krymu z 26 marca 2014 r. w sprawie nacjonalizacji własności przedsiębiorstw, instytucji i organizacji kompleksu agro-przemysłowego znajdującego się na terytorium „Republiki Krymu”, ogłaszając przywłaszczenie aktywów należących do koncernu państwowego „Krajowe Stowarzyszenie Producentów »Massandra«” w imieniu „Republiki Krymu”. Przedsiębiorstwo zostało zatem faktycznie skonfiskowane przez „władze” Krymu. Ponownie zarejestrowane 1 sierpnia 2014 r. jako Federal State Budgetary Enterprise „Production-Agrarian Union »Massandra«” of the Administration of the President of the Russian Federation (Federalne Państwowe Przedsiębiorstwo Budżetowe „Krajowe Stowarzyszenie Producentów »Massandra«” administracji prezydenta Federacji Rosyjskiej) (ФЕДЕРАЛЬНОЕ ГОСУДАРСТВЕННОЕ УНИТАРНОЕ ПРЕДПРИЯТИЕ ПРОИЗВОДСТВЕННО-АГРАРНОЕ ОБЪЕДИНЕНИЕ „МАССАНДРА” УПРАВЛЕНИЯ ДЕЛАМИ ПРЕЗИДЕНТА РОССИЙСКОЙ ФЕДЕРАЦИИ). Założyciel: Administracja prezydenta Federacji Rosyjskiej (УПРАВЛЕНИЯ ДЕЛАМИ ПРЕЗИДЕНТА РОССИЙСКОЙ ФЕДЕРАЦИИ).	25.7.2014
19.	State Unitary Enterprise of the Republic of Crimea „National Institute of Wine »Magarach«” (Państwowe Przedsiębiorstwo Unitarne Republiki Krymu „Krajowy Instytut Wina »Magarach«”) (dawniej znane jako „State enterprise Magarach of the national institute of wine” (Przedsiębiorstwo Państwowe Magarach Krajowego Instytutu Wina), Государственное предприятие Агрофирма „Магарач”, Национального института винограда и вина „Магарач”, Gosudarstvenoye predpriyatiye „Agrofirma Magarach” nacionalnogo instituta vinograda i vina „Magarach”)	Własność podmiotu została przeniesiona niezgodnie z prawem ukraińskim. „Prezydium Parlamentu Krymu” przyjęło 9 kwietnia 2014 r. decyzję nr 1991-6/14 14 „w sprawie zmian do rezolucji nr 1836-6/14 Rady Państwowej Republiki Krymu z 26 marca 2014 r. w sprawie nacjonalizacji własności przedsiębiorstw, instytucji i organizacji kompleksu agro-przemysłowego znajdującego się na terytorium Republiki Krymu”, ogłaszając przywłaszczenie aktywów należących do przedsiębiorstwa państwowego „Gosudarstvenoye predpriyatiye »Agrofirma Magarach» nacionalnogo instituta vinograda i vina »Magarach»” w imieniu „Republiki Krymu”. Przedsiębiorstwo zostało zatem faktycznie skonfiskowane przez „władze” Krymu. Ponownie zarejestrowane 15 stycznia 2015 r. jako State Unitary Enterprise of the Republic of Crimea „National Institute of Wine »Magarach«” (Państwowe Przedsiębiorstwo Unitarne Republiki Krymu „Krajowy Instytut Wina »Magarach«”) (ГОСУДАРСТВЕННОЕ БЮДЖЕТНОЕ УЧРЕЖДЕНИЕ РЕСПУБЛИКИ КРЫМ «НАЦИОНАЛЬНЫЙ НАУЧНО-ИССЛЕДОВАТЕЛЬСКИЙ ИНСТИТУТ ВИНОГРАДА И ВИНА „МАГАРАЧ”). Założyciel: Ministerstwo Rolnictwa Republiki Krymu (МИНИСТЕРСТВО СЕЛЬСКОГО ХОЗЯЙСТВА РЕСПУБЛИКИ КРЫМ).	25.7.2014

	Nazwa	Przyczyny	Data umieszczenia w wykazie
20.	State Unitary Enterprise of the Republic of Crimea „Factory of sparkling wine »Novy Svet«” (Państwowe Przedsiębiorstwo Unitarne Republiki Krymu „Fabryka Wina Musującego »Novy Svet«”) (dawniej znane jako State enterprise „Factory of sparkling wine »Novy Svet«”) (Przedsiębiorstwo Państwowe „Fabryka Wina Musującego »Novy Svet«”)) Государственное предприятие Завод шампанских вин Новыисвет, Gosudarstvenoye predpriyatiye „Zavod shampanskykh vin Novy Svet”)	Własność podmiotu została przeniesiona niezgodnie z prawem ukraińskim. „Prezydium Parlamentu Krymu” przyjęło 9 kwietnia 2014 r. decyzję nr 1991-6/14 14 „w sprawie zmian do rezolucji nr 1836-6/14 Rady Państwowej Republiki Krymu z 26 marca 2014 r. w sprawie nacjonalizacji własności przedsiębiorstw, instytucji i organizacji kompleksu agro-przemysłowego znajdującego się na terytorium »Republiki Krymu«, ogłaszając przywłaszczenie aktywów należących do przedsiębiorstwa państwowego „Zavod shampanskykh vin Novy Svet” w imieniu „Republiki Krymu”. Przedsiębiorstwo zostało zatem faktycznie skonfiskowane przez „władze” Krymu. Ponownie zarejestrowane 4 stycznia 2015 r. jako State Unitary Enterprise of the Republic of Crimea „Factory of sparkling wine »Novy Svet«” (Państwowe Przedsiębiorstwo Unitarne Republiki Krymu „Fabryka Wina Musującego »Novy Svet«”) (ГОСУДАРСТВЕННОЕ УНИТАРНОЕ ПРЕДПРИЯТИЕ РЕСПУБЛИКИ КРЫМ ЗАВОД ШАМПАНСКИХ ВИН „НОВЫЙ СВЕТ”). Założyciel: Ministerstwo Rolnictwa Republiki Krymu (МИНИСТЕРСТВО СЕЛЬСКОГО ХОЗЯЙСТВА РЕСПУБЛИКИ КРЫМ).	25.7.2014
23.	RUSSIAN NATIONAL COMMERCIAL BANK РОССИЙСКИЙ НАЦИОНАЛЬНЫЙ КОММЕРЧЕСКИЙ БАНК	Po bezprawnej aneksji Krymu, Russian National Commercial Bank (RNCB) został w pełni przejęty przez tzw. „Republikę Krymu”. Stał się dominującym podmiotem na rynku, choć przed aneksją nie był obecny na Krymie. Skupując lub przejmując środki z oddziałów banków wycofujących się z Krymu, RNCB materialnie i finansowo wspierał działania rządu rosyjskiego służące integracji Krymu z Federacją Rosyjską, przez co podważał integralność terytorialną Ukrainy.	30.7.2014

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) 2016/354**z dnia 11 marca 2016 r.****dotyczące wykonania art. 17 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 224/2014 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Republice Środkowoafrykańskiej**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 224/2014 z dnia 10 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Republice Środkowoafrykańskiej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 17 ust. 1,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 10 marca 2014 r. Rada przyjęła rozporządzenie (UE) nr 224/2014.
- (2) W dniu 7 marca 2016 r. Komitet Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych, powołany na podstawie rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 2127 (2013), dodał jedną osobę i jeden podmiot do wykazu osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik I do rozporządzenia (UE) nr 224/2014,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 224/2014 wprowadza się zmiany określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 marca 2016 r.

W imieniu Rady
A.G. KOENDERS
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 70 z 11.3.2014, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 224/2014 dodaje się następujące wpisy:

A. Osoby

„9. Joseph KONY (Alias: a) Kony, b) Joseph Rao Kony, c) Josef Kony, d) Le Messie sanglant)

Funkcje: Dowódca Bożej Armii Oporu

Data urodzenia: a) 1959 r., b) 1960 r., c) 1961 r., d) 1963 r., e) 18 września 1964 r., f) 1965 r., g) (sierpień 1961 r.), h) (lipiec 1961 r.), i) 1 stycznia 1961 r., j) (kwiecień 1963 r.)

Miejsce urodzenia: a) wieś Palaro, parafia Palaro, hrabstwo Omoro, okręg Gulu, Uganda, b) Odek, Omoro, Gulu, Uganda, c) Atyak, Uganda

Obywatelstwo: Paszport ugandyjski

Adres: a) Vakaga, Republika Środkowoafrykańska, b) Haute-Kotto, Republika Środkowoafrykańska, c) Basse-Kotto, Republika Środkowoafrykańska, d) Haut-Mbomou, Republika Środkowoafrykańska, e) Mbomou, Republika Środkowoafrykańska, f) Haut-Uolo, Demokratyczna Republika Konga, g) Bas-Uolo, Demokratyczna Republika Konga, h) (Domniemany adres: Kafia Kingi (obszar na granicy między Sudanem a Sudanem Południowym o nieokreślonym jeszcze statusie). Od stycznia 2015 r. 500 członków Bożej Armii Oporu zostało według doniesień wydalonych z Sudanu).

Data umieszczenia w wykazie: 7 marca 2016 r.

Inne informacje:

Kony jest założycielem i przywódcą Bożej Armii Oporu (Lord's Resistance Army – LRA) (CFE.002). Pod jego przywództwem LRA dopuszcza się uprowadzeń, zabójstw i okaleczeń tysięcy cywilów w całej Afryce Środkowej. LRA jest odpowiedzialna za porwania, przesiedlenia, akty przemocy seksualnej wobec i zabójstwa setek osób w całej Republice Środkowoafrykańskiej; dopuszcza się też płądrowania i niszczenia własności cywilnej. Imię ojca: Luizi Obol. Imię matki: Nora Obol.

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Joseph Kony został umieszczony w wykazie dnia 7 marca 2016 r. na podstawie pkt 12 i pkt 13 lit. b), c) i d) rezolucji nr 2262 (2016) jako osoba »przeprowadzająca lub wspierająca akty zagrażające pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej«, »uczestnicząca w planowaniu, nadzorowaniu lub popełnianiu czynów łamiących obowiązujące prawo międzynarodowe dotyczące praw człowieka lub międzynarodowe prawo humanitarne lub czynów stanowiących naruszenie lub łamanie praw człowieka w Republice Środkowoafrykańskiej, w tym czynów związanych z przemocą seksualną, atakowaniem ludności cywilnej, zamachami na tle etnicznym czy religijnym, zamachami na szkoły i szpitale oraz uprowadzaniem i przymusowym wysiedlaniem«, »rekrutująca lub wykorzystująca dzieci w konflikcie zbrojnym w Republice Środkowoafrykańskiej z pogwałceniem mającego zastosowanie prawa międzynarodowego;« a także »udzielająca wsparcia grupom zbrojnym lub sieciom przestępczym poprzez nielegalną eksploatację zasobów naturalnych, również diamentów, złota czy produktów z dzikiej fauny lub flory, lub handel tymi zasobami, w Republice Środkowoafrykańskiej lub z terytorium tego kraju.«

Informacje dodatkowe:

Kony założył Bożą Armię Oporu (LRA) i jest określany jako założyciel ugrupowania, przywódca religijny, przewodniczący i głównodowodzący. LRA wyrosła w północnej Ugandzie w latach 80. XX w. i dopuściła się uprowadzeń, zabójstw i okaleczeń tysięcy cywilów w całej Afryce Środkowej. W obliczu coraz większej presji ze strony wojska Kony nakazał LRA wycofanie się z Ugandy w latach 2005–2006. Od tamtej pory LRA prowadzi działalność na terytorium Demokratycznej Republiki Konga (DRK), Republiki Środkowoafrykańskiej, Sudanu Południowego i według doniesień również Sudanu.

Kony jako przywódca LRA tworzy i realizuje strategię ugrupowania, wydając również rozkazy ciągłego atakowania i stosowania przemocy wobec ludności cywilnej. Od grudnia 2013 r. LRA pod przywództwem Josepha Kony'ego dopuściła się porwań, przesiedleń, aktów zabójstw i przemocy seksualnej wobec setek osób w całej Republice Środkowoafrykańskiej; odpowiada też za płądrowanie i niszczenie własności cywilnej. Siły LRA skupione są na wschodzie Republiki Środkowoafrykańskiej i według doniesień w Kafia Kingi, obszarze na granicy między Sudanem a Sudanem Południowym, który to obszar nie ma jeszcze określonego statusu, ale znajduje się pod kontrolą wojskową Sudanu; dopuszczają się one napadów na wioski w celu grabieży żywności i zapasów. Bojownicy zastawiają pułapki na siły bezpieczeństwa reagujące na ataki LRA, napadając na nie i rabując ich wyposażenie; bojownicy LRA zasadzają się także na wsie, w których nie stacjonuje wojsko, i płądrują je. LRA zintensyfikowała również ataki na kopalnie diamentów i złota.

Międzynarodowy Trybunał Karny wydał nakaz aresztowania Josepha Kony'ego. MTK postawił mu 12 zarzutów dotyczących zbrodni przeciwko ludzkości, w tym morderstwa, zniewolenia, zniewolenia seksualnego, gwałtu, niehumanitarnego postępowania polegającego na spowodowaniu poważnych obrażeń ciała i cierpień oraz 21 zarzutów zbrodni wojennych, w tym morderstwa, okrutnego traktowania ludności cywilnej, celowego przeprowadzenia ataku na ludność cywilną, grabieży, nakłaniania do gwałtu, jak również wcielania do armii dzieci w wieku poniżej 15 lat poprzez ich uprowadzanie.

Kony wydał rebeliantom rozkaz ciągłego rabowania diamentów i złota indywidualnym górnikom na wschodzie Republiki Środkowoafrykańskiej. Według doniesień niektóre minerały są następnie transportowane przez ugrupowanie Josepha Kony'ego do Sudanu lub sprzedawane lokalnym cywilom i byłym członkom koalicji Séléka.

Kony polecił także swoim bojownikom, aby nielegalnie polowali na słonie w parku narodowym Garamba w Demokratycznej Republice Konga, skąd według doniesień ciosy słoni transportowane są przez wschodnią część Republiki Środkowoafrykańskiej do Sudanu, gdzie według doniesień wysoko postawieni funkcjonariusze LRA sprzedają je i handlują nimi z sudańskimi biznesmenami i lokalnymi urzędnikami. Handel kością słoniową stanowi dla ugrupowania Kony'ego istotne źródło dochodów. Według stanu na styczeń 2015 r. 500 członków Bożej Armii Oporu zostało według doniesień wydalonych z Sudanu."

B. Podmioty

„2. BOŻA ARMIA OPORU (Alias: a) LRA, b) Boży Ruch Oporu (LRM), c) Boży Ruch/Boża Armia Oporu (LRM/A)

Adres: a) Vakaga, Republika Środkowoafrykańska, b) Haute-Kotto, Republika Środkowoafrykańska, c) Basse-Kotto, Republika Środkowoafrykańska, d) Haut-Mbomou, Republika Środkowoafrykańska, e) Mbomou, Republika Środkowoafrykańska, f) Haut-Uolo, Demokratyczna Republika Konga, g) Bas-Uolo, Demokratyczna Republika Konga, h) (Domniemany adres: Kafia Kingi (obszar na granicy między Sudanem a Sudanem Południowym o nieokreślonym jeszcze statusie). Od stycznia 2015 r. 500 członków Bożej Armii Oporu zostało według doniesień wydalonych z Sudanu).

Data umieszczenia w wykazie: 7 marca 2016 r.

Pozostałe informacje: Ugrupowanie wyrosło w północnej Ugandzie w latach 80. XX w. Dopuszczało się uprowadzania, zabijania i okaleczania tysięcy cywilów w Afryce Środkowej, w tym setek w Republice Środkowoafrykańskiej. Przywódca: Josepha Kony.

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Boża Armia Oporu została umieszczona w wykazie dnia 7 marca 2016 r. na podstawie pkt 12 i pkt 13 lit. b), c) i d) rezolucji nr 2262 (2016) jako organizacja »przeprowadzająca lub wspierająca akty zagrażające pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej«, »uczestnicząca w planowaniu, nadzorowaniu lub popełnianiu czynów łamiących obowiązujące prawo międzynarodowe dotyczące praw człowieka lub międzynarodowe prawo humanitarne, lub czynów stanowiących naruszenie lub łamanie praw człowieka w Republice Środkowoafrykańskiej, w tym czynów związanych z przemocą seksualną, atakowaniem ludności cywilnej, zamachami na tle etnicznym czy religijnym, zamachami na szkoły i szpitale oraz uprowadzaniem i przymusowym wysiedlaniem«, »rekrutująca lub wykorzystująca dzieci w konflikcie zbrojnym w Republice Środkowoafrykańskiej z pogwałceniem mającego zastosowanie prawa międzynarodowego«, a także »udzielająca wsparcia grupom zbrojnym lub sieciom przestępczym poprzez nielegalną eksploatację zasobów naturalnych, również diamentów, złota czy produktów z dzikiej fauny lub flory, lub handel tymi zasobami, w Republice Środkowoafrykańskiej lub z terytorium tego kraju.«

Informacje dodatkowe:

LRA wyrosła w północnej Ugandzie w latach 80. XX w. i dopuściła się uprowadzeń, zabójstw i okaleczeń tysięcy cywilów w całej Afryce Środkowej. W obliczu coraz większej presji ze strony wojska przywódca LRA, Joseph Kony, nakazał LRA wycofanie się z Ugandy w latach 2005–2006. Od tamtej pory LRA prowadzi działalność na terytorium Demokratycznej Republiki Konga (DRK), Republiki Środkowoafrykańskiej, Sudanu Południowego i według doniesień również Sudanu.

Od grudnia 2013 r. LRA dopuściła się porwań, przesiedleń, aktów zabójstw i przemocy seksualnej wobec setek osób w całej Republice Środkowoafrykańskiej; odpowiada też za plądrowanie i niszczenie własności cywilnej. Siły LRA skupione na wschodzie Republiki Środkowoafrykańskiej i według doniesień w Kafia Kingi, obszarze na granicy między Sudanem a Sudanem Południowym, który to obszar nie ma jeszcze określonego statusu, ale znajduje się pod kontrolą wojskową Sudanu, dopuszczają się napadów na wioski w celu grabieży żywności i zapasów. Bojownicy zastawiają pułapki na siły bezpieczeństwa reagujące na ataki LRA, napadając na nie i rabując ich wyposażenie; bojownicy LRA zasadzają się także na wsie, w których nie stacjonuje wojsko, i plądrują je. LRA zintensyfikowała również ataki na kopalnie diamentów i złota.

Oddziałom LRA często towarzyszą więźniowie, którzy są zmuszani do pracy jako tragarze, kucharze i niewolnicy seksualni. LRA dopuszcza się aktów przemocy uwarunkowanej płcią, w tym gwałtów na kobietach i dziewczętach.

W grudniu 2013 r. LRA uprowadziła kilkadziesiąt osób w prefekturze Haute-Kotto. Według doniesień LRA od początku 2014 r. uczestniczyła w uprowadzeniach setek cywilów w Republice Środkowoafrykańskiej.

W 2014 r. bojownicy LRA kilkakrotnie atakowali miasto Obo w prefekturze Haut-Mbomou we wschodniej części Republiki Środkowoafrykańskiej.

Od maja do lipca 2014 r. LRA w dalszym ciągu dopuszczała się ataków na Obo i inne miejsca w południowo-wschodniej części Republiki Środkowoafrykańskiej, w tym najwyraźniej skoordynowanych ataków i uprowadzeń w prefekturze Mbomou na początku czerwca.

LRA przynajmniej od 2014 r. zamieszana jest w nielegalne polowania na słonie i handel produktami z nich dla zysku. LRA według doniesień zajmuje się też przemytem kości słoniowej z parku narodowego Garamba w północnej części DRK do Darfuru, wymieniając ją na broń i zapasy. LRA według doniesień przewozi pochodzące z kłusownictwa ciosy słoni przez terytorium Republiki Środkowoafrykańskiej do Darfuru w Sudanie w celu ich sprzedaży. Ponadto na początku 2014 r. Kony według doniesień nakazał bojownikom LRA rabowanie diamentów i złota górnikom na wschodzie Republiki Środkowoafrykańskiej w celu przewozu zrabowanych surowców do Sudanu. Od stycznia 2015 r. 500 członków Bożej Armii Oporu zostało według doniesień wydalonych z Sudanu.

Na początku lutego 2015 r. bojownicy LRA uzbrojeni w broń ciężką dopuścili się porwania cywilów w miejscowości Kpangbayanga w prefekturze Haut-Mbomou i rabunku żywności.

W dniu 20 kwietnia 2015 r. na skutek ataku LRA i uprowadzeń dzieci z Ndambissoua w południowo-wschodniej części Republiki Środkowoafrykańskiej większość mieszkańców tej wsi zbiegła. Natomiast na początku lipca 2015 r. LRA przypuściła atak na kilka wsi w południowej części prefektury Haute-Kotto; podczas ataku doszło do grabieży, aktów przemocy wobec ludności cywilnej, palenia domów i porwań.

Od stycznia 2016 r. ataki przypisywane Bożej Armii Oporu nasiliły się w prefekturach Mbomou, Haut-Mbomou i Haute-Kotto, w szczególności w niektórych obszarach górniczych w Haute-Kotto. Z atakami wiązały się grabieże, przemoc wobec ludności cywilnej, niszczenie własności i uprowadzenia. Doprowadziły one do wysiedlenia ludności, w tym około 700 osób, które szukały schronienia w mieście Bria”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2016/355**z dnia 11 marca 2016 r.****zmieniające załącznik III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów szczególnych dotyczących żelatyny, kolagenu i wysoko przetworzonych produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 853/2004 ustanowiono szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego, odnoszące się do podmiotów prowadzących przedsiębiorstwo spożywcze. W szczególności rozporządzenie to przewiduje, że podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze mają obowiązek zapewnienia zgodności z wymogami szczególnymi dla surowców do produkcji żelatyny i kolagenu przeznaczonych do spożycia przez ludzi.
- (2) Należy zapewnić, aby surowce do produkcji żelatyny i kolagenu przeznaczonych do spożycia przez ludzi pochodziły ze źródeł, które spełniają wymagania dotyczące zdrowia ludzi i zwierząt określone w przepisach unijnych.
- (3) Unia jest w dużym stopniu uzależniona od przywozu surowców do produkcji żelatyny i kolagenu. Zakłady produkujące te surowce stosują szczególną obróbkę w celu wykluczenia związanych z tymi surowcami zagrożeń dla zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt. Należy zatem zezwolić na tego typu obróbkę produktów przed ich wprowadzeniem do obrotu w Unii.
- (4) Należy dostosować wymogi dotyczące procesu produkcji kolagenu, aby umożliwić praktyczne zmiany, w przypadkach gdy zmiana nie powoduje różnego poziomu ochrony zdrowia publicznego.
- (5) Metody analityczne weryfikacji poziomów pozostałości w żelatynie i kolagenu należy dostosować do najodpowiedniejszych ostatnio zatwierdzonych metod.
- (6) W celu zapewnienia bezpieczeństwa niektórych wysoko przetworzonych produktów, aby zapewnić egzekwowanie przepisów unijnych oraz zapewnić sprawiedliwą konkurencję w odniesieniu do surowców pochodzących z Unii i z państw trzecich, należy zharmonizować warunki i ustanowić wymogi szczególnie w zakresie produkcji niektórych wysoko przetworzonych produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi. Przywóz innych produktów pochodzenia zwierzęcego, w odniesieniu do których załącznik III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 nie ustanawia wymogów szczególnych, pozostaje dozwolony zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1079/2013 ⁽²⁾.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55.⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1079/2013 z dnia 31 października 2013 r. ustanawiające środki przejściowe dotyczące stosowania rozporządzeń (WE) nr 853/2004 i (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 292 z 1.11.2013, s. 10).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 wprowadza się następujące zmiany:

1) w sekcji XIV wprowadza się następujące zmiany:

a) w rozdziale I pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4. a) Surowce, których nie poddano żadnemu procesowi konserwacji oprócz chłodzenia, zamrażania lub szybkiego zamrażania, muszą pochodzić z zakładów zarejestrowanych lub zatwierdzonych na mocy rozporządzenia (WE) nr 852/2004 lub zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

b) Można używać następujących surowców poddanych obróbce:

(i) kości inne niż materiał szczególnego ryzyka określony w art. 3 ust. 1 lit. g) rozporządzenia (WE) nr 999/2001 pochodzące z zakładów podlegających kontroli i umieszczonych w wykazie przez właściwy organ i które poddano obróbce jedną z następujących metod:

— kruszenie na kawałki o wielkości około 15 mm i odtłuszczenie gorącą wodą w temperaturze minimum 70 °C przez co najmniej 30 minut, w temperaturze minimum 80 °C przez co najmniej 15 minut lub w temperaturze minimum 90 °C przez co najmniej 10 minut, a następnie oddzielenie oraz mycie i suszenie przez co najmniej 20 minut w strumieniu gorącego powietrza o temperaturze początkowej wynoszącej co najmniej 350 °C lub przez 15 minut w strumieniu gorącego powietrza o temperaturze początkowej większej niż 700 °C,

— suszenie na słońcu przez co najmniej 42 dni w średniej temperaturze co najmniej 20 °C,

— poddanie działaniu kwasu w taki sposób, żeby utrzymać odczyn pH w rdzeniu na poziomie poniżej 6 przez co najmniej jedną godzinę przed suszeniem;

(ii) skóry i skórki przeżuwaczy utrzymywanych w gospodarstwie, skóry świń, skóry drobiu oraz skóry i skórki zwierząt łownych pochodzące z zakładów podlegających kontroli i umieszczonych w wykazie przez właściwy organ i które poddano obróbce jedną z następujących metod:

— poddanie działaniu zasady w celu uzyskania odczynu pH > 12 w rdzeniu, a następuje solenie przez co najmniej siedem dni,

— suszenie przez 42 dni w temperaturze co najmniej 20 °C,

— poddanie działaniu kwasu w taki sposób, żeby utrzymać odczyn pH w rdzeniu na poziomie poniżej 5 przez co najmniej jedną godzinę,

— poddanie całości działaniu zasady przy odczynie pH > 12 przez co najmniej 8 godzin;

(iii) kości inne niż materiał szczególnego ryzyka określony w art. 3 ust. 1 lit. g) rozporządzenia (WE) nr 999/2001, skóry i skórki przeżuwaczy utrzymywanych w gospodarstwie, skóry świń, skóry drobiu, skóry ryb oraz skóry i skórki zwierząt łownych, które zostały poddane innej obróbce niż ta, o której mowa w ppkt (i) lub (ii) i które pochodzą z zakładów zarejestrowanych lub zatwierdzonych na mocy rozporządzenia (WE) nr 852/2004 lub zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Do celów lit. b) ppkt (ii) pierwsze dwa tiret czas obróbki może obejmować czas transportu.

Poddawane obróbce surowce, o których mowa w lit. b) ppkt (i) i (ii), muszą pochodzić od:

— przeżuwaczy hodowlanych lub utrzymywanych w gospodarstwie, świń i drobiu poddanych ubojowi w ubojni oraz których tusze uznano za nadające się do spożycia przez ludzi w wyniku przeprowadzonych badań przed- i poubojowych, lub

— uśmierconych zwierząt łownych, których tusze uznano za nadające się do spożycia przez ludzi w wyniku przeprowadzonych badań poubojowych.”;

b) w rozdziale II dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3. Po kontrolach weterynaryjnych przewidzianych w dyrektywie 97/78/WE oraz bez uszczerbku dla warunków ustanowionych w art. 8 ust. 4 wspomnianej dyrektywy surowce do produkcji żelatyny przeznaczonej do spożycia przez ludzi, dla których wymaga się świadectwa zdrowia zwierząt, muszą być przewiezione bezpośrednio do zakładu w miejscu przeznaczenia.

Należy podjąć wszelkie środki ostrożności, łącznie z bezpiecznym usuwaniem produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, odpadów oraz materiału nieużytego lub jego nadmiaru, w celu zapobieżenia rozprzestrzenieniu się chorób na zwierzęta.”;

c) rozdział IV otrzymuje brzmienie:

„ROZDZIAŁ IV: WYMOGI DOTYCZĄCE PRODUKTÓW GOTOWYCH

Podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze muszą zapewnić, aby żelatyna spełniała wymogi w zakresie poziomów pozostałości określonych w poniższej tabeli.

Pozostałość	Poziom
As	1 ppm
Pb	5 ppm
Cd	0,5 ppm
Hg	0,15 ppm
Cr	10 ppm
Cu	30 ppm
Zn	50 ppm
SO ₂ (Farmakopea Europejska, najnowsze wydanie)	50 ppm
H ₂ O ₂ (Farmakopea Europejska, najnowsze wydanie)	10 ppm”

2) w sekcji XV wprowadza się następujące zmiany:

a) we wprowadzeniu pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze wytwarzające kolagen zobowiązane są zapewnić zgodność z wymogami niniejszej sekcji. Nie naruszając innych przepisów, produkty pochodzące z kolagenu muszą być wykonane z kolagenu, który jest zgodny z wymogami niniejszej sekcji.”;

b) w rozdziale I pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4. a) Surowce, których nie poddano żadnemu procesowi konserwacji oprócz chłodzenia, zamrażania lub szybkiego zamrażania, muszą pochodzić z zakładów zarejestrowanych lub zatwierdzonych na mocy rozporządzenia (WE) nr 852/2004 lub zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

b) Można używać następujących surowców poddanych obróbce:

- (i) kości inne niż materiał szczególnego ryzyka określony w art. 3 ust. 1 lit. g) rozporządzenia (WE) nr 999/2001 pochodzące z zakładów podlegających kontroli i umieszczonych w wykazie przez właściwy organ i które poddano obróbce jedną z następujących metod:
 - kruszenie na kawałki o wielkości około 15 mm i odtłuszczenie gorącą wodą w temperaturze minimum 70 °C przez co najmniej 30 minut, w temperaturze minimum 80 °C przez co najmniej 15 minut lub w temperaturze minimum 90 °C przez co najmniej 10 minut, a następnie oddzielenie oraz mycie i suszenie przez co najmniej 20 minut w strumieniu gorącego powietrza o temperaturze początkowej wynoszącej co najmniej 350 °C lub przez 15 minut w strumieniu gorącego powietrza o temperaturze początkowej większej niż 700 °C,
 - suszenie na słońcu przez co najmniej 42 dni w średniej temperaturze co najmniej 20 °C,
 - poddanie działaniu kwasu w taki sposób, żeby utrzymać odczyn pH w rdzeniu na poziomie poniżej 6 przez co najmniej jedną godzinę przed suszeniem;
- (ii) skóry i skórki przeżuwaczy utrzymywanych w gospodarstwie, skóry świń, skóry drobiu oraz skóry i skórki zwierząt łownych pochodzące z zakładów podlegających kontroli i umieszczonych w wykazie przez właściwy organ i które poddano obróbce jedną z następujących metod:
 - poddanie działaniu zasady w celu uzyskania odczynu pH > 12 w rdzeniu, a następuje solenie przez co najmniej siedem dni,
 - suszenie przez 42 dni w temperaturze co najmniej 20 °C,
 - poddanie działaniu kwasu w taki sposób, żeby utrzymać odczyn pH w rdzeniu na poziomie poniżej 5 przez co najmniej jedną godzinę,
 - poddanie całości działaniu zasady przy odczynie pH > 12 przez co najmniej 8 godzin;
- (iii) kości inne niż materiał szczególnego ryzyka określony w art. 3 ust. 1 lit. g) rozporządzenia (WE) nr 999/2001, skóry i skórki przeżuwaczy utrzymywanych w gospodarstwie, skóry świń, skóry drobiu, skóry ryb oraz skóry i skórki zwierząt łownych, które zostały poddane innej obróbce niż ta, o której mowa w ppkt (i) lub (ii) i które pochodzą z zakładów zarejestrowanych lub zatwierdzonych na mocy rozporządzenia (WE) nr 852/2004 lub zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Do celów lit. b) ppkt (ii) pierwsze dwa tiret czas obróbki może obejmować czas transportu.

Poddawane obróbce surowce, o których mowa w lit. b), muszą pochodzić od:

- przeżuwaczy hodowlanych lub utrzymywanych w gospodarstwie, świń i drobiu poddanych ubojowi w ubojni oraz których tusze uznano za nadające się do spożycia przez ludzi w wyniku przeprowadzonych badań przed- i poubojowych, lub
- uśmierconych zwierząt łownych, których tusze uznano za nadające się do spożycia przez ludzi w wyniku przeprowadzonych badań poubojowych.”;

c) w rozdziale II dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

- „3. Po kontrolach weterynaryjnych przewidzianych w dyrektywie 97/78/WE oraz bez uszczerbku dla warunków ustanowionych w art. 8 ust. 4 wspomnianej dyrektywy, surowce do produkcji kolagenu przeznaczonego do spożycia przez ludzi, dla których wymaga się świadectwa zdrowia zwierząt, muszą być przewiezione bezpośrednio do zakładu w miejscu przeznaczenia.

Należy podjąć wszelkie środki ostrożności, łącznie z bezpiecznym usuwaniem produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, odpadów oraz materiału nieużytego lub jego nadmiaru, w celu zapobieżenia rozprzestrzenieniu się chorób na zwierzęta.”;

d) w rozdziale III pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Proces produkcji kolagenu musi gwarantować, że:

a) wszystkie kości przeżuwaczy pochodzące od zwierząt urodzonych, hodowanych lub poddanych ubojowi w kraju lub regionie o kontrolowanym lub nieustalonym ryzyku BSE zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 999/2001 poddaje się procesowi rozdrobnienia i odtłuszczenia gorącą wodą oraz działaniu rozcieńczonego kwasu solnego (o minimalnym stężeniu wynoszącym 4 % oraz o pH < 1,5) przez co najmniej dwa dni. Po tym procesie następować musi dostosowanie pH przy użyciu kwasu lub zasady, po którym następuje:

(i) co najmniej jedno płukanie i przynajmniej jeden z następujących procesów:

- filtracja,
- rozdrabnianie,
- ekstruzja,

(ii) lub jakikolwiek zatwierdzony równoważny proces;

b) surowce inne niż wymienione w lit. a) muszą zostać poddane obróbce obejmującej mycie, dostosowanie pH przy użyciu kwasu lub zasady, po którym następuje:

(i) co najmniej jedno płukanie i przynajmniej jeden z następujących procesów:

- filtracja,
- rozdrabnianie,
- ekstruzja,

(ii) lub jakikolwiek zatwierdzony równoważny proces.”;

e) rozdział IV otrzymuje brzmienie:

„ROZDZIAŁ IV: WYMOGI DOTYCZĄCE PRODUKTÓW GOTOWYCH

Podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze muszą zapewnić, aby kolagen spełniał wymogi w zakresie poziomów pozostałości określonych w poniższej tabeli.

Pozostałość	Poziom
As	1 ppm
Pb	5 ppm
Cd	0,5 ppm
Hg	0,15 ppm
Cr	10 ppm
Cu	30 ppm

Pozostałość	Poziom
Zn	50 ppm
SO ₂ (Farmakopea Europejska, najnowsze wydanie)	50 ppm
H ₂ O ₂ (Farmakopea Europejska, najnowsze wydanie)	10 ppm”

3) dodaje się sekcję XVI w brzmieniu:

„SEKCJA XVI: WYSOKO RAFINOWANY SIARCZAN CHONDROITYNY, KWAS HIALURONOWY, INNE PRODUKTY Z HYDROLIZOWANYCH CHRZĄSTEK, CHITOZAN, GLUKOZAMINA, PODPUSZCZKA, KARUK I AMINOKWASY

1. Podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze wytwarzające następujące wysoko przetworzone produkty pochodzenia zwierzęcego:

- a) siarczan chondroityny;
- b) kwas hialuronowy;
- c) inne produkty z hydrolizowanych chrząstek;
- d) chitozan;
- e) glukozamina;
- f) podpuszczka;
- g) karuk;
- h) aminokwasy dopuszczone do stosowania jako dodatki do żywności zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1333/2008 (*),

muszą zapewnić, by obróbka użytych surowców wyeliminowała wszelkie zagrożenia zdrowia zwierząt lub zdrowia publicznego.

2. Surowce wykorzystywane do wytwarzania wysoko przetworzonych produktów, o których mowa w pkt 1, muszą pochodzić od:

- a) zwierząt (łącznie z piórami) poddanych ubojowi w ubojni oraz których tusze uznano za nadające się do spożycia przez ludzi w wyniku przeprowadzonych badań przed- i poubojowych; lub
- b) produktów rybołówstwa zgodnych z przepisami sekcji VIII.

Włosy ludzkie nie mogą być wykorzystywane jako materiał wyjściowy do wytwarzania aminokwasów.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności (Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 16).”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 marca 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/356**z dnia 11 marca 2016 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 marca 2016 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	IL	135,3
	MA	100,8
	SN	176,8
	TN	112,1
	TR	107,6
	ZZ	126,5
0707 00 05	MA	84,8
	TR	154,5
	ZZ	119,7
0709 93 10	MA	62,1
	TR	156,5
	ZZ	109,3
0805 10 20	EG	43,8
	IL	76,8
	MA	51,1
	TN	54,3
	TR	64,7
	ZZ	58,1
0805 50 10	MA	123,2
	TR	82,8
	ZZ	103,0
0808 10 80	BR	88,6
	CL	93,0
	CN	66,5
	US	177,0
	ZZ	106,3
0808 30 90	AR	102,7
	CL	152,2
	CN	103,0
	TR	143,8
	ZA	114,0
	ZZ	123,1

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2016/357

z dnia 15 stycznia 2016 r.

w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte przez Unię Europejską na forum Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia UE-Była Jugosłowiańska Republika Macedonii w sprawie udziału byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii, w charakterze obserwatora, w pracach Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz w sprawie warunków tego udziału, w ramach określonych w art. 4 oraz 5 rozporządzenia (WE) nr 168/2007, z uwzględnieniem postanowień dotyczących udziału w inicjatywach podejmowanych przez Agencję, wkładu finansowego oraz personelu

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 352, w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rada Europejska zebrana w Luksemburgu w grudniu 1997 r. uczyniła udział w agencjach unijnych sposobem przyspieszenia realizacji strategii przedakcesyjnej. W konkluzjach Rady Europejskiej wskazano, że „agencje, w których mogą brać udział państwa kandydujące, określa się dla każdego przypadku odrębnie”.
- (2) Rozporządzenie Rady (WE) nr 168/2007⁽¹⁾ przewiduje, że w pracach Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „Agencją”) mogą, w charakterze obserwatorów, uczestniczyć państwa kandydujące w ramach określonych w art. 4 oraz 5 tego rozporządzenia.
- (3) Była jugosłowiańska republika Macedonii podziela cele i zamierzenia Agencji, a także akceptuje zakres i opis zadań Agencji określone w rozporządzeniu (WE) nr 168/2007.
- (4) Ostatecznym celem byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii jest członkostwo w Unii, a udział pracach w Agencji pomoże jej w osiągnięciu tego celu,

PRZYJMUJE NASTĘPUJĄCĄ DECYZJĘ:

Artykuł

Stanowisko, jakie ma zostać zajęte przez Unię Europejską w Radzie Stabilizacji i Stowarzyszenia UE-Była Jugosłowiańska Republika Macedonii w sprawie udziału byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii, w charakterze obserwatora, w pracach Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz w sprawie warunków tego udziału, opiera się na projekcie decyzji Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia UE-Była Jugosłowiańska Republika Macedonii dołączonym do niniejszej decyzji.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 stycznia 2016 r.

W imieniu Rady
J.R.V.A. DIJSSELBLOEM
Przewodniczący

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 168/2007 z dnia 15 lutego 2007 r. ustanawiające Agencję Praw Podstawowych Unii Europejskiej (Dz.U. L 53 z 22.2.2007, s. 1).

PROJEKT

DECYZJA NR/2016 RADY STABILIZACJI I STOWARZYSZENIA UE-BYŁA JUGOSŁOWIAŃSKA REPUBLIKA MACEDONII**z dnia ...**

w sprawie udziału byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii, w charakterze obserwatora, w pracach Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz w sprawie warunków tego udziału, w ramach określonych w art. 4 oraz 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 168/2007, z uwzględnieniem postanowień dotyczących udziału w inicjatywach podejmowanych przez Agencję, wkładu finansowego oraz personelu

RADA STABILIZACJI I STOWARZYSZENIA UE-BYŁA JUGOSŁOWIAŃSKA REPUBLIKA MACEDONII,

uwzględniając Układ o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a byłą jugosłowiańską republiką Macedonii, z drugiej strony ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 168/2007 z dnia 15 lutego 2007 r. ustanawiające Agencję Praw Podstawowych Unii Europejskiej ⁽²⁾, w szczególności jego art. 28 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rada Europejska zebrana w Luksemburgu w grudniu 1997 r. uczyniła udział w agencjach unijnych sposobem przyspieszenia realizacji strategii przedakcesyjnej. W konkluzjach Rady Europejskiej wskazano, że „agencje, w których mogą brać udział państwa kandydujące, określa się dla każdego przypadku odrębnie”.
- (2) Była jugosłowiańska republika Macedonii podziela cele i zamierzenia Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „Agencją”), a także akceptuje zakres i opis zadań Agencji określone w rozporządzeniu (WE) nr 168/2007.
- (3) Należy umożliwić byłej jugosłowiańskiej republice Macedonii udział, w charakterze obserwatora, w pracach Agencji oraz określić warunki takiego udziału, z uwzględnieniem przepisów dotyczących udziału w inicjatywach podejmowanych przez Agencję, wkładu finansowego i personelu.
- (4) Agencja powinna zajmować się kwestiami praw podstawowych w byłej jugosłowiańskiej republice Macedonii, w zakresie wskazanym w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 168/2007 oraz w stopniu koniecznym do ich stopniowego uzgodnienia z prawem unijnym.
- (5) Zgodnie z art. 12 ust. 2 lit. a) Warunków zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich przewidzianych w rozporządzeniu Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68, dyrektor Agencji może zezwolić na zatrudnienie obywateli byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii korzystających z pełni praw obywatelskich,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Była jugosłowiańska republika Macedonii uczestniczy, jako państwo kandydujące, w charakterze obserwatora w pracach Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej ustanowionej rozporządzeniem (WE) nr 168/2007.

Artykuł 2

1. Agencja może zajmować się kwestiami praw podstawowych w byłej jugosłowiańskiej republice Macedonii, w zakresie określonym w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 168/2007 oraz w stopniu koniecznym do stopniowego uzgodnienia ich z prawem unijnym.
2. W tym celu Agencja będzie mogła realizować w byłej jugosłowiańskiej republice Jugosławii zadania wskazane w art. 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 168/2007.

⁽¹⁾ Dz.U. L 84 z 20.3.2004, s. 13.

⁽²⁾ Dz.U. L 53 z 22.2.2007, s. 1.

Artykuł 3

Była jugosłowiańska republika Macedonii przyczynia się finansowo do działań Agencji, o których mowa w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 168/2007, zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 4

1. Była jugosłowiańska republika Macedonii wyznacza osoby spełniające kryteria przewidziane w art. 12 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 168/2007 do pełnienia funkcji obserwatora i obserwatora zastępczego. Mogą oni uczestniczyć w pracach zarządu na tych samych zasadach, co członkowie i ich zastępcy wyznaczeni przez państwa członkowskie, jednak bez prawa głosu.

2. Była jugosłowiańska republika Macedonii mianuje urzędnika rządowego krajowym urzędnikiem łącznikowym, o którym mowa w art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 168/2007.

3. W terminie czterech miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej decyzji była jugosłowiańska republika Macedonii informuje Komisję Europejską o imionach i nazwiskach, kwalifikacjach oraz danych kontaktowych osób, o których mowa w ust. 1 i 2.

Artykuł 5

Dane dostarczane do Agencji lub przekazywane przez Agencję mogą być publikowane i są publicznie udostępniane, pod warunkiem że poufne informacje są chronione w byłej jugosłowiańskiej republice Macedonii w tym samym stopniu, co w Unii.

Artykuł 6

Agencja ma w byłej jugosłowiańskiej republice Macedonii taką samą zdolność prawną, jaka przysługuje osobom prawnym na mocy prawa byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii.

Artykuł 7

Aby umożliwić Agencji i jej personelowi wykonywanie ich zadań, była jugosłowiańska republika Macedonii przyznaje przywileje i immunitety identyczne z przywilejami i immunitetami wskazanymi w art. 1–4, 5, 6, 10–13, 15, 17 oraz 18 Protokołu (nr 7) w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Artykuł 8

Strony podejmują wszelkie środki o charakterze ogólnym lub szczególnym wymagane do wypełnienia zobowiązań na mocy niniejszej decyzji i zawiadamiają o nich Radę Stabilizacji i Stowarzyszenia.

Artykuł 9

Niniejsza decyzja wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca po dniu jej przyjęcia.

Sporządzono w ...

W imieniu Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia
UE-Była Jugosłowiańska Republika Macedonii
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

WKŁAD FINANSOWY BYŁEJ JUGOSŁOWIAŃSKIEJ REPUBLIKI MACEDONII W AGENCJĘ PRAW PODSTAWOWYCH UNII EUROPEJSKIEJ

1. Wkład finansowy, który ma zostać wpłacony przez byłą jugosłowiańską republikę Macedonii do budżetu ogólnego Unii Europejskiej w celu udziału w Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „Agencją”), zgodnie z pkt 2, odpowiada pełnym kosztom udziału w tej Agencji.
2. Wkład finansowy, który ma zostać wpłacony przez byłą jugosłowiańską republikę Macedonii do budżetu Unii Europejskiej, wynosi:

Rok 1:	165 000 EUR
Rok 2:	170 000 EUR
Rok 3:	175 000 EUR

3. Ewentualne wsparcie finansowe pochodzące z unijnych programów pomocy zostanie uzgodnione odrębnie zgodnie z odpowiednim programem unijnym.
4. Wkład byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii będzie zarządzany zgodnie z rozporządzeniem finansowym ⁽¹⁾ mającym zastosowanie do budżetu ogólnego Unii Europejskiej.
5. Koszty podróży i koszty utrzymania poniesione przez przedstawicieli i ekspertów byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii w celu wzięcia udziału w działalności Agencji lub spotkaniach związanych z wdrożeniem programu pracy Agencji są zwracane przez Agencję na takiej samej zasadzie, co w przypadku państw członkowskich Unii, i zgodnie z procedurami obowiązującymi obecnie w stosunku do tych państw.
6. Po wejściu w życie niniejszej decyzji i na początku każdego następującego roku Komisja przesyła byłej jugosłowiańskiej republice Macedonii wezwanie do wniesienia środków odpowiadających jej wkładowi do Agencji na mocy niniejszej decyzji. W pierwszym roku kalendarzowym swojego udziału była jugosłowiańska republika Macedonii wniesie wkład obliczony proporcjonalnie do daty rozpoczęcia udziału do końca roku. Wkład w kolejnych latach będzie zgodny z niniejszą decyzją.
7. Wkład ten wyrażony jest w euro i wpłacany jest na prowadzone w euro konto bankowe Komisji.
8. Była jugosłowiańska republika Macedonii wpłaca swój wkład na podstawie wezwania do wniesienia wkładu, z jej strony, nie później niż w terminie 30 dni od daty wysłania przez Komisję wezwania do wniesienia wkładu.
9. W przypadku zwłoki przy wniesieniu wkładu przez byłą jugosłowiańską republikę Macedonii należą się odsetki od zaległej kwoty, począwszy od dnia wymagalności wkładu. Wysokość odsetek odpowiada stopie stosowanej przez Europejski Bank Centralny, w dniu wymagalności, przy operacjach w euro, powiększonej o 1,5 punktu procentowego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1).

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (UE) 2016/358**z dnia 8 marca 2016 r.****zezwalająca Republice Francuskiej na stosowanie obniżonych stawek podatkowych na benzynę i olej gazowy używane jako paliwa silnikowe zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 19,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja wykonawcza Rady 2013/193/UE ⁽²⁾ zezwała Republice Francuskiej (zwanej dalej „Francją”) na stosowanie przez okres trzech lat obniżonych stawek podatkowych na olej gazowy i benzynę bezołowiową używane jako paliwo silnikowe w związku z reformą administracyjną związaną z decentralizacją niektórych określonych uprawnień należących uprzednio do organów centralnej administracji publicznej. Decyzja 2013/193/UE wygłasza w dniu 31 grudnia 2015 r.
- (2) Pismem z dnia 20 października 2015 r. Francja zwróciła się o zezwolenie umożliwiające regionom Francji dalsze stosowanie obniżonych stawek podatkowych nieprzekraczających 17,7 EUR za 1 000 litrów benzyny bezołowiowej oraz 11,5 EUR za 1 000 litrów oleju gazowego przez dalszy okres dwóch lat po dniu 31 grudnia 2015 r.
- (3) Decyzję wykonawczą 2013/193/UE przyjęto, ponieważ wnioskowany przez Francję środek spełniał wymogi określone w art. 19 dyrektywy 2003/96/WE, umożliwiającym wprowadzenie zwolnień lub obniżek podatkowych wyłącznie ze szczególnych względów politycznych. W szczególności stwierdzono, że środek nie zakłóciłby prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego. Stwierdzono również, że jest on zgodny z odpowiednią polityką Unii.
- (4) Krajowy środek stanowi część polityki mającej na celu wzmocnienie skuteczności administracyjnej poprzez poprawę jakości i zmniejszenie kosztów usług publicznych, jak również polityki decentralizacji. Celem Francji jest danie regionom dodatkowej zachęty do poprawiania jakości swojej administracji w przejrzysty sposób. W tym względzie decyzja wykonawcza 2013/193/UE wymaga, aby obniżki wynikały z obiektywnych warunków społeczno-ekonomicznych regionów, w których są stosowane. W związku z tym niższe stawki stosują regiony o produkcie krajowym brutto niższym od średniego lub stopie bezrobocia wyższej od średniej. Podsumowując, krajowy środek opiera się na szczególnych względach politycznych.
- (5) Ścisłe regionalne ograniczenia obniżenia stawek oraz wyłączenie ze środka oleju gazowego stosowanego jako materiał napędowy do celów handlowych wskazują, że ryzyko zakłóceń konkurencji na rynku wewnętrznym jest bardzo małe.
- (6) Nie zgłoszono żadnych przeszkód w prawidłowym funkcjonowaniu rynku wewnętrznego, w szczególności w przypadku obrotu przedmiotowymi produktami jako produktami podlegającymi akcyzie.
- (7) Środek ten zostanie poprzedzony podwyżką podatku. Na tym tle i w świetle warunków zezwolenia oraz zdobytego doświadczenia, nie wydaje się, aby na tym etapie krajowy środek był sprzeczny z unijną polityką w zakresie energii i zmiany klimatu.
- (8) Z art. 19 ust. 2 dyrektywy 2003/96/WE wynika, że każde upoważnienie przyznawane na podstawie tego artykułu musi być ściśle ograniczone w czasie. Francja zawnioskowała o przyznanie zezwolenia na okres dwóch lat. Właściwe jest zatem ograniczenie okresu stosowania niniejszej decyzji do dwóch lat.

⁽¹⁾ Dz.U. L 283 z 31.10.2003, s. 51.

⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Rady 2013/193/UE z dnia 22 kwietnia 2013 r. zezwalająca Republice Francuskiej na zastosowanie zróżnicowanych stawek opodatkowania paliw silnikowych zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE (Dz.U. L 113 z 25.4.2013, s. 15).

- (9) Należy zapewnić, aby Francja mogła stosować przedmiotową obniżkę, której dotyczy niniejsza decyzja, z zachowaniem ciągłości w stosunku do przepisów stosowanych przed dniem 1 stycznia 2016 r. na mocy decyzji wykonawczej 2013/193/UE. Upoważnienie, którego dotyczy wniosek, należy więc przyznać ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2016 r.
- (10) Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla stosowania unijnych przepisów w sprawie pomocy państwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Niniejszym zezwala się Francji na stosowanie obniżonych stawek podatkowych na benzynę bezołowiową i olej gazowy używane jako paliwa silnikowe. Olej gazowy stosowany jako materiał napędowy do celów handlowych w rozumieniu art. 7 ust. 2 dyrektywy 2003/96/WE nie podlega tym obniżkom.
2. Regiony administracyjne mogą uzyskać zezwolenie na stosowanie zróżnicowanych obniżek pod warunkiem spełnienia następujących warunków:
 - a) obniżki nie przekraczają 17,7 EUR za 1 000 litrów benzyny bezołowiowej oraz 11,5 EUR za 1 000 litrów oleju gazowego;
 - b) obniżki nie są wyższe niż różnica między stawkami podatkowymi na olej gazowy stosowany jako materiał napędowy do celów niehandlowych i olej gazowy stosowany jako materiał napędowy do celów handlowych;
 - c) obniżki są powiązane z uwarunkowaniami społeczno-ekonomicznymi regionów, w których są stosowane;
 - d) stosowanie obniżek regionalnych nie prowadzi do przewagi konkurencyjnej regionu w handlu wewnętrznym w Unii.
3. Obniżone stawki muszą być zgodne z wymogami dyrektywy 2003/96/WE, w szczególności z minimalnymi stawkami określonymi w jej art. 7.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej notyfikacji.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2016 r.

Niniejsza decyzja wygasa w dniu 31 grudnia 2017 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Francuskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 marca 2016 r.

W imieniu Rady
J.R.V.A. DIJSSELBLOEM
Przewodniczący

DECYZJA RADY (WPZiB) 2016/359**z dnia 10 marca 2016 r.****zmieniająca decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 17 marca 2014 r. Rada przyjęła decyzję 2014/145/WPZiB ⁽¹⁾ w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi.
- (2) Dnia 14 września 2015 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2015/1524 ⁽²⁾, przedłużając w ten sposób obowiązywanie tych środków o dalsze sześć miesięcy.
- (3) W kontekście utrzymujących się działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających, okres obowiązywania decyzji 2014/145/WPZiB powinien zostać przedłużony o dalsze sześć miesięcy.
- (4) Rada dokonała przeglądu poszczególnych wpisów widniejących w wykazie. Należy zmienić załącznik, a wpisy dotyczące trzech osób, które nie żyją, powinny zostać usunięte.
- (5) Należy w związku z tym odpowiednio zmienić decyzję 2014/145/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2014/145/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 6 akapit drugi otrzymuje brzmienie:
„Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 15 września 2016 r.”;
- 2) w załączniku wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 marca 2016 r.

W imieniu Rady
K.H.D.M. DIJKHOFF
Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2014/145/WPZiB z dnia 17 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi (Dz.U. L 78 z 17.3.2014, s. 16).

⁽²⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2015/1524 z dnia 14 września 2015 r. zmieniająca decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi (Dz.U. L 239 z 15.9.2015, s. 157).

ZAŁĄCZNIK

I. Osoby wymienione poniżej usuwa się z wykazu zamieszczonego w załączniku do decyzji 2014/145/WPZiB:

OSOBY

7.	Yuriy Gennadyevich ZHEREBTSOV
41.	Igor Dmitrievich SERGUN
133.	Pavel DREMOV

II. Wpisy dotyczące poniższych osób i podmiotów zamieszczone w załączniku do decyzji 2014/145/WPZiB zastępują się następującymi wpisami:

WYKAZ OSÓB

	Imię i nazwisko (transkrypcja angielska)	Informacje identyfikacyjne	Przyczyny	Data umieszczenia w wykazie
1.	Sergey Valeryevich AKSYONOV, Sergei Valerievich AKSENOV (Сергей Валерьевич АКСЕНОВ), Serhiy Valeriyovych AKSYONOV (Сергій Валерійович Аксьонов)	Data urodzenia: 26.11.1972. Miejsce urodzenia: Bielce (Bălți), obecnie Republika Mołdawii	Aksjonow został wybrany na „premiera Krymu” przez Radę Najwyższą Krymu 27 lutego 2014 r. w obecności uzbrojonych prorosyjskich bojowników. 1 marca 2014 r. jego „wybór” został uznany przez pełniącego obowiązki prezydenta Ukrainy Oлександра Турczynowa za sprzeczny z konstytucją. Aksjonow aktywnie lobbował za „referendum” zaplanowanym na 16 marca 2014 r. i był jednym ze współsygnatariuszy „traktatu o przystąpieniu Krymu do Federacji Rosyjskiej” 18 marca 2014 r. 9 kwietnia 2014 r. został on mianowany „przywódcą” tak zwanej „Republiki Krymu” przez prezydenta Putina. 9 października 2014 r. został on oficjalnie „wybrany” „przywódcą” tzw. „Republiki Krymu”. Aksjonow następnie ogłosił połączenie urzędów „przywódcy” i „premiera”. Członek Rady Federacji Rosyjskiej.	17.3.2014
2.	Vladimir Andreevich KONSTANTINOV (Владимир Андреевич Константинов)	Data urodzenia: 19.11.1956 Miejsce urodzenia: Vladimirovka (lub Vladimirovca), Region Slobozia, Mołdawska SRR (obecnie Republika Mołdawii) lub Bogomol, Mołdawska SRR B	Jako przewodniczący Rady Najwyższej Autonomicznej Republiki Krymu Konstantynow odegrał ważną rolę w decyzjach podejmowanych przez Radę Najwyższą w sprawie „referendum” wymierzonego w integralność terytorialną Ukrainy i wzywał wyborców, aby głosowali za niepodległością Krymu. Był jednym ze współsygnatariuszy „traktatu o przystąpieniu Krymu do Federacji Rosyjskiej” 18 marca 2014 r. Od dnia 17 marca 2014 r. „przewodniczący” „Rady Państwa” tzw. „Republiki Krymu”.	17.3.2014

	Imię i nazwisko (transkrypcja angielska)	Informacje identyfikacyjne	Przyczyny	Data umieszczenia w wykazie
3.	Rustam Ilmirovich TEMIRGALIEV (Рустам Ильмирович Темиргалиев)	Data urodzenia: 15.8.1976 Miejsce urodzenia: Ułan-Ude, Buriacka ASRR (Rosyjska FSRR)	Jako były wiceminister Krymu Temirgaliew odegrał ważną rolę w decyzjach podejmowanych przez Radę Najwyższą w sprawie „referendum” wymierzonego w integralność terytorialną Ukrainy. Aktywnie lobbował za włączeniem Krymu do Federacji Rosyjskiej. 11 czerwca 2014 r. złożył rezygnację z funkcji „pierwszego wicepremiera” tzw. „Republiki Krymu”.	17.3.2014
5.	Aleksei Mikhailovich CHALIY (Алексей Михайлович Чалый)	Data urodzenia: 13.6.1961 Miejsce urodzenia: Moskwa lub Sewastopol	Czaliy został „ludowym burmistrzem Sewastopola” przez aklamację 23 lutego 2014 r. i zaakceptował ten „wybór”. Aktywnie działał na rzecz przekształcenia Sewastopola – po referendum zaplanowanym na dzień 16 marca 2014 r. – w oddzielny podmiot należący do Federacji Rosyjskiej. Był jednym ze współsygnatariuszy „traktatu o przystąpieniu Krymu do Federacji Rosyjskiej” 18 marca 2014 r. Pełnił obowiązki „gubernatora” Sewastopola od 1 do 14 kwietnia 2014 r. i był „wybrany” przewodniczącym zgromadzenia ustawodawczego miasta Sewastopol.	17.3.2014
6.	Pyotr Anatoliyovych Zima (Пётр Анатольевич Зима)	Data urodzenia: 29.3.1965	Zima został 3 marca 2014 r. mianowany przez „premiera” Aksjonowa nowym szefem Służby Bezpieczeństwa Krymu (SBU) i przyjął tę nominację. Przekazał ważne informacje, również bazę danych, rosyjskim służbom wywiadowczym (SBU). Dane te obejmowały informacje na temat aktywistów Euromajdanu i obrońców praw człowieka na Krymie. Odegrał istotną rolę w pozbawieniu władz Ukrainy kontroli nad terytorium Krymu. 11 marca 2014 r. byli oficerowie SBU na Krymie ogłosili utworzenie niezależnej Służby Bezpieczeństwa Krymu.	17.3.2014

	Imię i nazwisko (transkrypcja angielska)	Informacje identyfikacyjne	Przyczyny	Data umieszczenia w wykazie
8.	Sergey Pavlovych TSEKOV (Сергей Павлович Цеков)	Data urodzenia: 29.9.1953 lub 23.9.1953 lub 28.9.1953 Miejsce urodzenia: Symferopol	Wiceprzewodniczący Rady Najwyższej Krymu Cekow wraz z Siergiejem Aksjonowem zapoczątkowali bezprawne odwołanie rządu Autonomicznej Republiki Krymu. Zaangażował w to przedsięwzięcie Władimira Konstantynowa, grożąc mu dymisją. Publicznie przyznał, że to z inicjatywy krymskich posłów zwrócono się do rosyjskich żołnierzy o przejęcie Rady Najwyższej Krymu. Był jednym z pierwszych krymskich przywódców, którzy publicznie wzywali do przyłączenia Krymu do Rosji. Członek Rady Federacji Federacji Rosyjskiej z ramienia tzw. „Republiki Krymu”.	17.3.2014
9.	Ozerov, Viktor Alekseevich (Виктор Алексеевич Озеров)	Data urodzenia: 5.1.1958 Miejsce urodzenia: Abakan, Chakasja	Przewodniczący Komisji Bezpieczeństwa i Obrony Rady Federacji Federacji Rosyjskiej. 1 marca 2014 r. Ozerow, w imieniu Komisji Bezpieczeństwa i Obrony Rady Federacji, publicznie poparł na forum Rady Federacji rozmieszczenie sił rosyjskich na Ukrainie.	17.3.2014
11.	Klishas, Andrei Aleksandrovich (Андрей Александрович Клишас)	Data urodzenia: 9.11.1972 Miejsce urodzenia: Swierdłowsk	Przewodniczący Komisji Prawa Konstytucyjnego Rady Federacji Federacji Rosyjskiej. 1 marca 2014 r. Kliszas publicznie poparł na forum Rady Federacji rozmieszczenie sił rosyjskich na Ukrainie. W publicznych oświadczeniach Kliszas starał się uzasadnić rosyjską interwencję wojskową na Ukrainie, twierdząc, że „ukraiński prezydent popiera apel władz Krymu do prezydenta Federacji Rosyjskiej o udzielenie wszechstronnej pomocy w obronie obywateli Krymu”.	17.3.2014
14.	TOTOONOV, Aleksandr Borisovich (Александр Борисович Тотоонов)	Data urodzenia: 3.4.1957 Miejsce urodzenia: Ordżonikidze, Osetia Północna	Przewodniczący Komisji Spraw Zagranicznych Rady Federacji Federacji Rosyjskiej. 1 marca 2014 r. Totoonow publicznie poparł na forum Rady Federacji rozmieszczenie sił rosyjskich na Ukrainie.	17.3.2014

	Imię i nazwisko (transkrypcja angielska)	Informacje identyfikacyjne	Przyczyny	Data umieszczenia w wykazie
15.	PANTELEEV, Oleg Evgenevich (Олег Евгеньевич Пантелеев)	Data urodzenia: 21.7.1952 Miejsce urodzenia: Żitnikowskoje, obwód kurgański	Były pierwszy wiceprzewodniczący Komisji do Spraw Parlamentarnych Rady Federacji. 1 marca 2014 r. Pantelejew publicznie poparł na forum Rady Federacji rozmieszczenie sił rosyjskich na Ukrainie. Obecnie pierwszy wicegubernator obwodu kurgańskiego oraz szef delegacji rządu obwodu kurgańskiego w rządzie Federacji Rosyjskiej.	17.3.2014
19.	VITKO, Aleksandr Viktorovich (Александр Викторович Витко)	Data urodzenia: 13.9.1961 Miejsce urodzenia: Witebsk (Białoruska SRR)	Głównodowodzący Floty Czarnomorskiej, admirał. Odpowiedzialny za dowództwo nad siłami rosyjskimi, które zajmują suwerenne terytorium Ukrainy.	17.3.2014
33.	Elena Borisovna MIZULINA (nazwisko panieńskie DMITRIYEVA) (Елена Борисовна Мизулина (nazwisko panieńskie Дмитриева))	Data urodzenia: 9.12.1954 Miejsce urodzenia: Buj, obwód kostromski	Była wiceprzewodnicząca Dumy Państwowej. Inicjatorka i współautorka niedawnych wniosków ustawodawczych w Rosji, w wyniku których regiony innych krajów mogłyby przyłączać się do Rosji bez uprzedniej zgody ich władz centralnych. Od września 2015 r. członek Rady Federacji z obwodu omskiego.	21.3.2014
36.	Oleg Genrikhovich SAVELYEV (Олег Генрихович Савельев)	Data urodzenia: 27.10.1965 Miejsce urodzenia: Leningrad	Były minister ds. Krymu. Odpowiedzialny za integrację anektowanej Republiki Autonomicznej Krymu z Federacją Rosyjską. Obecnie zastępca szefa kancelarii rządu rosyjskiego, odpowiedzialny za organizację prac rządowej komisji ds. rozwoju społeczno-gospodarczego tzw. „Republiki Krymu”.	29.4.2014
45.	Andriy Yevgenovych PURGIN (Андрій Євгенович Пургін), Andrei Evgenevich PURGIN (Андрей Евгеньевич Пургин)	Data urodzenia: 26.1.1972 Miejsce urodzenia: Donieck	Aktywny uczestnik i organizator działań separatystycznych, koordynator działań „turystów rosyjskich” w Doniecku. Współzałożyciel „Inicjatywy obywatelskiej Donbasu na rzecz Unii Eurazjatyckiej”. Do 4 września 2015 r. „przewodniczący” „Rady Ludowej Donieckiej Republiki Ludowej”.	29.4.2014

	Imię i nazwisko (transkrypcja angielska)	Informacje identyfikacyjne	Przyczyny	Data umieszczenia w wykazie
46.	Denys Volodymyrovych PUSHYLIN (Денис Володимирович Пушилін), Denis Vladimirovich PUSHILIN (Денис Владимирович Пушилин)	Data urodzenia: 9.5.1981 lub 9.5.1982 Miejsce urodzenia: Makiejewka (obwód doniecki)	Jeden z przywódców „Donieckiej Republiki Ludowej”. Uczestniczył w zajęciu i okupacji administracji regionalnej. Aktywny rzecznik separatystów. Do 4 września 2015 r. tzw. wiceprzewodniczący „Rady Ludowej” tzw. „Donieckiej Republiki Ludowej”. Od 4 września 2015 r. „przewodniczący” „Rady Ludowej Donieckiej Republiki Ludowej”.	29.4.2014
47.	TSYPLAKOV Sergey Gennadevich (Цыплаков Сергей Геннадьевич)	Data urodzenia: 1.5.1983 Miejsce urodzenia: Charczyż, obwód doniecki	Jeden z przywódców radykalnej ideowo organizacji Ludowa Milicja Donbasu. Brał czynny udział w zajęciu licznych budynków w regionie Doniecka.	29.4.2014
48.	Igor Vsevolodovich GIRKIN (Игорь Всеволодович Гиркин) (alias Igor STRELKOV Ihor STRIELKOV)	Data urodzenia: 17.12.1970 Miejsce urodzenia: Moskwa	Uznany za pracownika Głównego Zarządu Wywiadowczego sztabu generalnego sił zbrojnych Federacji Rosyjskiej (GRU). Uczestniczył w incydentach w Słowiańsku. Szef ruchu społecznego „Noworosja”. Były „minister ds. obrony” tzw. „Donieckiej Republiki Ludowej”.	29.4.2014
53.	Oleg Grigorievich KOZYURA (Олег Григорьевич Козюра)	Data urodzenia: 19.12.1962 Miejsce urodzenia: Zaporoże	Były szef urzędu Federalnych Służb Migracyjnych dla Sewastopola. Odpowiada za systematyczne i szybkie wydawanie rosyjskich paszportów mieszkańcom Sewastopola. Obecnie asystent Michaiła Czałuja, wiceprzewodniczącego Rady Miasta Sewastopola.	12.5.2014
54.	Viacheslav PONOMARIOV, Vyacheslav Volodymyrovich PONOMARYOV (В'ячеслав Володимирович Пономарьов), Viacheslav Vladimirovich PONOMAREV (Вячеслав Владимирович Пономарёв)	Data urodzenia: 2.5.1965 Miejsce urodzenia: Słowiańsk (obwód doniecki)	Były Samozwańczy „burmistrz ludowy” Słowiańska (do 10 czerwca 2014 r.). Ponomariow wezwał Władimira Putina do wysłania rosyjskich wojsk w celu ochrony miasta, a następnie zwrócił się do niego o dostarczenie broni. Ludzie Ponomariowa biorą udział w porwaniach (pojмали Ірме́н Krat oraz Simona Ostrovsky'ego, reportera Vice News – obydwie te osoby zostały następnie zwolnione; zatrzymali obserwatorów wojskowych w ramach Dokumentu Wiedeńskiego OBWE). Nadal aktywnie wspiera działania i polityki separatystyczne. t	12.5.2014

	Imię i nazwisko (transkrypcja angielska)	Informacje identyfikacyjne	Przyczyny	Data umieszczenia w wykazie
57.	Oleg TSARIOV, Oleh Anatoliyovych TSAROV (Олег Анатолітович Царьов), Oleg Anatolevich TSAREV (Олег Анатольевич Царёв)	Data urodzenia: 2.6.1970 Miejsce urodzenia: Dniepropietrowsk	Były członek Rady. W tym charakterze publicznie apelował o utworzenie tak zwanej „Federalnej Republiki Noworosyjskiej”, złożonej z południowo-wschodnich regionów Ukrainy. Nadal aktywnie wspiera działania lub polityki separatystyczne. Były „rzecznik” tzw. „Parlamentu Unii Republik Ludowych” („Parlamentu Noworosyjskiego”).	12.5.2014
62.	Aleksandr Yurevich BORODAI (Александр Юрьевич Бородай)	Data urodzenia: 25.7.1972 Miejsce urodzenia: Moskwa	Były tzw. „premier Donieckiej Republiki Ludowej”; jako taki odpowiedzialny za separatystyczne działania „rządowe” tak zwanego „rządu Donieckiej Republiki Ludowej” (na przykład w dniu 8 lipca 2014 r. oświadczył, że „nasze wojsko prowadzi specjalną operację przeciwko ukraińskiemu »faszystom«”); sygnatariusz protokołu ustaleń w sprawie „Unii Noworosyjskiej”. Nadal aktywnie wspiera działania lub polityki separatystyczne; przewodniczy „unii donbaskich ochotników”.	12.7.2014
64.	Alexandr Aleksandrovich KALYUSSKY, (Александр Александрович Калюсский)	Data urodzenia: 9.10.1975	Były tzw. „de facto wicepremier do spraw społecznych Donieckiej Republiki Ludowej”. Ponosi odpowiedzialność za separatystyczne działania „rządowe” tzw. „rządu Donieckiej Republiki Ludowej”.	12.7.2014
65.	Alexander KHRYAKOV, Aleksandr Vitalievich KHRYAKOV (Александр Витальевич Хряков), Oleksandr Vitaliyovych KHRYAKOV (Олександр Віталійович Хряков)	Data urodzenia: 6.11.1958 Miejsce urodzenia: Donieck	Były tzw. „minister ds. informacji i masowej komunikacji Donieckiej Republiki Ludowej”. Członek tzw. „Rady Ludowej Donieckiej Republiki Ludowej”. Ponosi odpowiedzialność za proseparatystyczne działania propagandowe tzw. „rządu Donieckiej Republiki Ludowej”.	12.7.2014
71.	Nikolay KOZITSYN (Николай Козицын)	Data urodzenia: 20.6.1956 lub 6.10.1956 Miejsce urodzenia: Dzierżyńsk, obwód doniecki	Dowódca sił kozackich. Odpowiedzialny za dowodzenie separatystami na terytorium wschodniej Ukrainy w walkach z ukraińskimi siłami rządowymi.	12.7.2014

	Imię i nazwisko (transkrypcja angielska)	Informacje identyfikacyjne	Przyczyny	Data umieszczenia w wykazie
81.	Alexander Nikolayevich TKACHYOV (Александр Николаевич Ткачѳв)	Data urodzenia: 23.12.1960 Miejsce urodzenia: Wysełki, Kraj Krasnodarski	Był gubernator Kraju Krasnodarskiego. Został odznaczony medalem „za wyzwolenie Krymu” przez tymczasowego przywódcę Autonomicznej Republiki Krymu w uznaniu za wsparcie udzielone bezprawnej aneksji Krymu. Przy tej okazji tymczasowy przywódca Autonomicznej Republiki Krymu stwierdził, że Tkaczow jako jeden z pierwszych wyraził poparcie dla nowego „przywództwa” Krymu. Obecnie minister rolnictwa Federacji Rosyjskiej (od 22 kwietnia 2015 r.).	25.7.2014
83.	Ekaterina Iurievna GUBAREVA (Екатерина Юрьевна Губарева), Katerina Yuriyovna GUBARIEVA (Катерина Юрійовна Губарева)	Data urodzenia: 5.7.1983 lub 10.3.1983 Miejsce urodzenia: Kachowka (obwód chersoński)	Jako była tak zwana „minister spraw zagranicznych” odpowiadała za obronę tak zwanej „Donieckiej Republiki Ludowej”, podważając tym samym integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy. Ponadto jej rachunek bankowy jest wykorzystywany do finansowania nielegalnych ugrupowań separatystycznych. W związku z tym, że przyjęła i pełniła tę funkcję, wspierała działania i politykę podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy. Nadal aktywnie wspiera działania i polityki separatystyczne. Członek „Rady Ludowej Donieckiej Republiki Ludowej”.	25.7.2014
98.	Miroslav Vladimirovich RUDENKO (Мирослав Владимирович Руденко)	Data urodzenia: 21.1.1983 Miejsce urodzenia: Debalcewe	Powiązany z „ludową milicją Donbasu”. Oświadczył między innymi, że będą kontynuować walki w pozostałych częściach terytorium państwa. Rudenko wspierał zatem działania i politykę podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy. Tak zwany „deputowany ludowy” (członek) w tzw. „Radzie Ludowej Donieckiej Republiki Ludowej”.	12.9.2014
99.	Gennadiy Nikolaiovych TSYPKALOV, Gennadii Nikolaevich TSYPKALOV (Геннадий Николаевич Цыпкалов)	Data urodzenia: 21.6.1973 Miejsce urodzenia: obwód rostowski (Rosja)	Zastąpił Marata Baszyrowa jako tzw. „premier” tzw. „Ługańskiej Republiki Ludowej” Wcześniej aktywnie działał w milicji „armii południowo-wschodniej”. Cypkałow wspierał zatem działania i politykę podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy.	12.9.2014

	Imię i nazwisko (transkrypcja angielska)	Informacje identyfikacyjne	Przyczyny	Data umieszczenia w wykazie
100.	Andrey Yurevich PINCHUK (Андрей Юрьевич Пинчук)	Możliwa data urodzenia: 27.12.1977	Były „minister bezpieczeństwa państwa” tzw. „Donieckiej Republiki Ludowej”. Powiązany z Władimirem Antiufiejewem, który ponosi odpowiedzialność za separatystyczne działania „rządowe” tzw. „rządu Donieckiej Republiki Ludowej”. Wspierał zatem działania i polityki podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy. Nadal aktywnie wspiera działania lub polityki separatystyczne. „Dyrektor wykonawczy” „unii donbaskich ochotników”.	12.9.2014
102.	Andrei Nikolaevich RODKIN (Андрей Николаевич Родкин)	Data urodzenia: 23.9.1976 Miejsce urodzenia: Moskwa	Moskiewski przedstawiciel tzw. „Donieckiej Republiki Ludowej”. W swoich oświadczeniach mówił m.in. o gotowości milicji do prowadzenia wojny partyzanckiej oraz o przejściu przez nią systemów uzbrojenia od ukraińskich sił zbrojnych. Wspierał zatem działania i polityki podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy. Jeden z przywódców „unii donbaskich ochotników”.	12.9.2014
105.	Mikhail Sergeyevich SHEREMET (Михаил Сергеевич Шеремет)	Data urodzenia: 23.5.1971 Miejsce urodzenia: Dżankoj	Tzw. „pierwszy wicepremier” Krymu. Odegrał kluczową rolę w zorganizowaniu oraz przeprowadzeniu 16 marca na Krymie referendum dotyczącego zjednoczenia z Rosją. W trakcie referendum według doniesień dowodził promoskiewskimi „siłami samoobrony” na Krymie. Wspierał zatem działania i polityki podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy.	12.9.2014
116.	Svetlana Sergeevna ZHUROVA (Светлана Сергеевна Журова)	Data urodzenia: 7.1.1972 Miejsce urodzenia: Pawłow nad Newą	Pierwsza wiceprzewodnicząca Komisji Spraw Zagranicznych w Dumie Państwowej. 20 marca 2014 r. głosowała za projektem federalnej ustawy konstytucyjnej „w sprawie przyjęcia do Federacji Rosyjskiej Republiki Krymu oraz utworzenia w ramach Federacji Rosyjskiej nowych podmiotów federalnych – Republiki Krymu i miasta o statusie federalnym Sewastopola”.	12.9.2014

	Imię i nazwisko (transkrypcja angielska)	Informacje identyfikacyjne	Przyczyny	Data umieszczenia w wykazie
120.	Serhiy KOZYAKOV (<i>alias</i> Sergey Kozyakov) (Сергей Козьяков)	Data urodzenia: 29.9.1982	Jako były „przewodniczący Centralnej Komisji Wyborczej w Ługańsku” był odpowiedzialny za zorganizowanie tzw. „wyborów” w dniu 2 listopada 2014 r. w tzw. „Ługańskiej Republice Ludowej”. Te „wybory” stanowią naruszenie prawa ukraińskiego, a zatem są nielegalne. W październiku 2015 r. został mianowany „ministrem sprawiedliwości” tzw. „Ługańskiej Republiki Ludowej”. W związku z tym, że przyjął i pełnił tę funkcję oraz zorganizował nielegalne „wybory”, aktywnie wspierał działania i polityki podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy i dalej destabilizujące Ukrainę.	29.11.2014
121.	Oleg Konstantinovich AKIMOV (<i>alias</i> Oleh AKIMOV) (Олег Константинович Акимов)	Data urodzenia: 15.9.1981 Miejsce urodzenia: Ługańsk	Deputowany „Ługańskiej Unii Gospodarczej” w „Radzie Krajowej” „Ługańskiej Republiki Ludowej”. Kandydował w tzw. „wyborach” w dniu 2 listopada 2014 r. na stanowisko przywódcy tzw. „Ługańskiej Republiki Ludowej”. Te „wybory” stanowią naruszenie prawa ukraińskiego, a zatem są nielegalne. Od 2014 r. jest on „przywódcą” tzw. „federacji związków zawodowych” „Ługańskiej Republiki Ludowej”. W związku z tym, że przyjął i pełnił tę funkcję oraz formalnie kandydował w nielegalnych „wyborach”, aktywnie wspierał działania i polityki podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy i dalej destabilizujące Ukrainę.	29.11.2014
126.	Dmitry Aleksandrovich SEMYONOV, Dmitrii Aleksandrovich SEMENOV (Дмитрий Александрович Семенов)	Data urodzenia: 3.2.1963 Miejsce urodzenia: Moskwa	Były „wicepremier ds. finansów” tak zwanej „Ługańskiej Republiki Ludowej”. W związku z tym, że przyjął i pełnił tę funkcję, aktywnie wspierał działania i polityki podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy i dalej destabilizujące Ukrainę.	29.11.2014

	Imię i nazwisko (transkrypcja angielska)	Informacje identyfikacyjne	Przyczyny	Data umieszczenia w wykazie
127.	Oleg BUGROV (Олег Бугров)	Data urodzenia: 29.8.1969	Były „minister obrony” tak zwanej „Ługańskiej Republiki Ludowej”. W związku z tym, że przyjął i pełnił tę funkcję, aktywnie wspierał działania i polityki podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy i dalej destabilizujące Ukrainę.	29.11.2014
134.	Alexey Yurevich MILCHAKOV <i>alias</i> Fritz, Serbian (Алексей Юрьевич МИЛЬЧАКОВ)	Data urodzenia: 30.4.1991 lub 30.1.1991 Miejsce urodzenia: Sankt Petersburg	Dowódca jednostki „Rusich”, zbrojnej grupy separatystycznej uczestniczącej w walkach we wschodniej Ukrainie. Pełniąc tę funkcję, aktywnie wspierał działania i polityki podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy i dalej destabilizujące Ukrainę.	16.2.2015
135.	Arseny Sergeevich PAVLOV (<i>alias</i> Motorola) (Арсе́ний Серге́евич ПАВЛОВ) (<i>alias</i> Моторола)	Data urodzenia: 2.2.1983 Miejsce urodzenia: Uchta, Komi	Dowódca „batalionu Sparta”, zbrojnej grupy separatystycznej uczestniczącej w walkach we wschodniej Ukrainie. Pełniąc tę funkcję, aktywnie wspierał działania i polityki podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy i dalej destabilizujące Ukrainę.	16.2.2015
137.	Eduard Aleksandrovich BASURIN (Эдуард Александрович Басурин)	Data urodzenia: 27.6.1966 lub 21.6.1966 Miejsce urodzenia: Donieck	Tzw. „zastępca dowódcy” w Ministerstwie Obrony tzw. „Donieckiej Republiki Ludowej”. W związku z tym, że przyjął i pełnił tę funkcję, aktywnie wspierał działania i polityki podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy i dalej destabilizujące Ukrainę.	16.2.2015
138.	Alexandr Vasilievich SHUBIN (Александр Васильевич ШУБИН)	Data urodzenia: 20.5.1972 lub 30.5.1972 Miejsce urodzenia: Ługańsk	Były tzw. „minister sprawiedliwości” nielegalnej tzw. „Ługańskiej Republiki Ludowej”. Przewodniczący „centralnej komisji wyborczej” tzw. „Ługańskiej Republiki Ludowej” od października 2015 r. W związku z tym, że przyjął i pełnił tę funkcję, aktywnie wspierał działania i polityki podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy i dalej destabilizujące Ukrainę.	16.2.2015

	Imię i nazwisko (transkrypcja angielska)	Informacje identyfikacyjne	Przyczyny	Data umieszczenia w wykazie
140.	Sergey Yurevich IGNATOV (Сергей Юрьевич ИГНАТОВ) <i>alias</i> : KUZOVLEV		Tzw. komendant główny Milicji Obywatelskiej tzw. „Ługańskiej Republiki Ludowej”. W związku z tym, że przyjął i pełnił tę funkcję, aktywnie wspierał działania i polityki podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy i dalej destabilizujące Ukrainę.	16.2.2015
141.	Ekaterina FILIPPOVA (Екатерина Владимировна ФИЛИППОВА)	Data urodzenia: 20.11.1988 Miejsce urodzenia: Krasnoarmiejsk	Była tzw. „minister sprawiedliwości” tzw. „Donieckiej Republiki Ludowej”. W związku z tym, że przyjęła i pełniła tę funkcję, aktywnie wspierała działania i polityki podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy i dalej destabilizujące Ukrainę.	16.2.2015
143.	Evgeny Vladimirovich MANUILOV (Евгений Владимирович Мануйлов)	Data urodzenia: 5.1.1967	Tzw. „minister ds. dochodów i podatków” tzw. „Ługańskiej Republiki Ludowej”. W związku z tym, że przyjął i pełnił tę funkcję, aktywnie wspierał działania i polityki podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy i dalej destabilizujące Ukrainę.	16.2.2015
145.	Olga BESEDINA (Ольга Игоревна БЕСЕДИНА)	Data urodzenia: 10.12.1976	Była tzw. „minister rozwoju gospodarczego i handlu” tzw. „Ługańskiej Republiki Ludowej”. W związku z tym, że przyjęła i pełniła tę funkcję, aktywnie wspierała działania i polityki podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy i dalej destabilizujące Ukrainę.	16.2.2015
148.	Arkady Viktorovich BAKHIN (Аркадий Викторович Бахин)	Data urodzenia: 8.5.1956 Miejsce urodzenia: Kowno, Litwa	Były pierwszy wiceminister obrony (do 17 listopada 2015 r.), w ramach tej funkcji wspierający rozmieszczanie wojsk rosyjskich na Ukrainie. Zgodnie z obecną strukturą rosyjskiego Ministerstwa Obrony w ramach tej funkcji uczestniczył w kształtowaniu i realizacji polityki rosyjskiego rządu. Polityka ta zagraża integralności terytorialnej, suwerenności i niezależności Ukrainy.	16.2.2015

	Imię i nazwisko (transkrypcja angielska)	Informacje identyfikacyjne	Przyczyny	Data umieszczenia w wykazie
149.	Andrei Valeryevich KARTAPOLOV (Андрей Валерьевич Картаполов)	Data urodzenia: 9.11.1963 Miejsce urodzenia: NRD	Dowódca Zachodniego Okręgu Wojskowego od 10 listopada 2015 r. Były dyrektor Departamentu Operacji Głównych i zastępca szefa sztabu generalnego sił zbrojnych Federacji Rosyjskiej. Aktywnie uczestniczył w kształtowaniu i prowadzeniu kampanii wojskowej sił rosyjskich na Ukrainie. Zgodnie z wyznaczonymi działaniami sztabu generalnego, sprawując kontrolę operacyjną nad siłami zbrojnymi, aktywnie uczestniczy w kształtowaniu i realizacji polityki rosyjskiego rządu zagrażającej integralności terytorialnej, suwerenności i niezależności Ukrainy.	16.2.2015

WYKAZ PODMIOTÓW

	Nazwa	Przyczyny	Data umieszczenia w wykazie
1.	State Unitary Enterprise of the Republic of Crimea „Chernomorneftegaz” (Państwowe Przedsiębiorstwo Unitarne Republiki Krymu „Chernomorneftegaz”) (dawniej PJSC Chernomorneftegaz)	17 marca 2014 r. „Parlament Krymu” przyjął rezolucję dotyczącą przywłaszczenia w imieniu „Republiki Krymu” aktywów należących do przedsiębiorstwa Chernomorneftegaz. Przedsiębiorstwo zostało zatem faktycznie skonfiskowane przez „władze” Krymu. Ponownie zarejestrowane 29 listopada 2014 r. jako State Unitary Enterprise of the Republic of Crimea „Chernomorneftegaz” (Państwowe Przedsiębiorstwo Unitarne Republiki Krymu „Chernomorneftegaz”) (ГОСУДАРСТВЕННОЕ УНИТАРНОЕ ПРЕДПРИЯТИЕ РЕСПУБЛИКИ КРЫМ „ЧЕРНОМОРНЕФТЕГАЗ”). Założyciel: Ministerstwo Paliw i Energii Republiki Krymu (МИНИСТЕРСТВО ТОПЛИВА И ЭНЕРГЕТИКИ РЕСПУБЛИКИ КРЫМ).	12.5.2014
2.	Limited Liability Company „Port Feodosia” (Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością „Port Feodosia”) (dawniej Feodosia)	17 marca 2014 r. „Parlament Krymu” przyjął rezolucję dotyczącą przywłaszczenia w imieniu „Republiki Krymu” aktywów należących do przedsiębiorstwa Feodosia. Przedsiębiorstwo zostało zatem faktycznie skonfiskowane przez „władze” Krymu. Ponownie zarejestrowane 9 lutego 2015 r. jako spółka z ograniczoną odpowiedzialnością „Port Feodosia” (ОБЩЕСТВО С ОГРАНИЧЕННОЙ ОТВЕТСТВЕННОСТЬЮ „ПОРТ ФЕОДОСИЯ”). Założyciel: Yuri Garyevich Rovinskiy (Юрий Гарьевич Ровинский).	12.5.2014
10.	Tzw. „Donbass People's Militia” („ludowa milicja Donbasu”) („Народное ополчение Донбасса”)	Nielegalne separatystyczne ugrupowanie zbrojne odpowiedzialne za prowadzenie walk z ukraińskimi siłami rządowymi we wschodniej Ukrainie, przez co zagraża stabilności lub bezpieczeństwu Ukrainy. Bojówka przejęła m.in. kontrolę nad kilkoma budynkami rządowymi we wschodniej Ukrainie na początku kwietnia 2014 r., tym samym podważając integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy. Jej były przywódca, Paweł Gubarew jest odpowiedzialny za zajęcie wraz z siłami prorosyjskimi budynku rządu regionalnego w Doniecku i proklamowanie się „gubernatorem ludowym”.	25.7.2014

	Nazwa	Przyczyny	Data umieszczenia w wykazie
13.	State Unitary Enterprise of the City of Sevastopol, „Sevastopol seaport” (Państwowe Przedsiębiorstwo Unitarne Miasta Sewastopola „Sevastopol seaport”) (dawniej znane jako przedsiębiorstwo państwowe „Sevastopol commercial seaport” („Morski port handlowy w Sewastopolu”), Государственное предприятие „Севастопольский морской торговый порт”, Gosudarstvenoye predpriyatiye Sevastopolski morskoy torgovy port)	Własność podmiotu została przeniesiona niezgodnie z prawem ukraińskim. „Parlament Krymu” przyjął 17 marca 2014 r. rezolucję nr 1757-6/14, w sprawie nacjonalizacji niektórych przedsiębiorstw należących do ukraińskich ministerstw infrastruktury i rolnictwa” ogłaszającą przywłaszczenie aktywów należących do państwowego przedsiębiorstwa „Morski port handlowy w Sewastopolu” w imieniu „Republiki Krymu”. Przedsiębiorstwo zostało zatem faktycznie skonfiskowane przez „władze” Krymu. Pod względem obrotu handlowego jest to największy morski port handlowy Krymu. Ponownie zarejestrowane 6 czerwca 2014 r. jako State Unitary Enterprise of the City of Sevastopol, „Sevastopol seaport” (Państwowe Przedsiębiorstwo Unitarne Miasta Sewastopola „Sevastopol seaport”) (ГОСУДАРСТВЕННОЕ УНИТАРНОЕ ПРЕДПРИЯТИЕ ГОРОДА СЕВАСТОПОЛЯ „СЕВАСТОПОЛЬСКИЙ МОРСКОЙ ПОРТ”). Założyciel: Rząd Sewastopola (Правительство Севастополя).	25.7.2014
14.	Limited Liability Company „Kerch seaport” / „Kamysh-Burun” (Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością „Kerch seaport” / „Kamysh-Burun”) (dawniej znane jako State enterprise „Kerch commercial sea port” (przedsiębiorstwo państwowe „Kerch commercial sea port”) Государственное предприятие „Керченский морской торговый порт” Gosudarstvenoye predpriyatiye Kerchenski morskoy torgovy port)	Własność podmiotu została przeniesiona niezgodnie z prawem ukraińskim. „Parlament Krymu” przyjął 17 marca 2014 r. rezolucję nr 1757-6/14, w sprawie nacjonalizacji niektórych przedsiębiorstw należących do ukraińskich ministerstw infrastruktury i rolnictwa” oraz 26 marca 2014 r. rezolucję nr 1865-6/14 w sprawie państwowego przedsiębiorstwa „Crimean Sea Ports” („Krymskie Porty Morskie”) („О Государственном предприятии «Крымские морские порты») ogłaszającą przywłaszczenie aktywów należących do państwowego przedsiębiorstwa „Kerch Commercial Sea Port” („Morski port handlowy w Kerchu”) w imieniu „Republiki Krymu”. Przedsiębiorstwo zostało zatem faktycznie skonfiskowane przez „władze” Krymu. Pod względem obrotu handlowego jest to drugi największy morski port handlowy Krymu. Ponownie zarejestrowane 9 grudnia 2014 r. jako spółka z ograniczoną odpowiedzialnością „Kerch seaport” „Kamysh-Burun” (ОБЩЕСТВО С ОГРАНИЧЕННОЙ ОТВЕТСТВЕННОСТЬЮ „КЕРЧЕНСКИЙ МОРСКОЙ ПОРТ” „КАМЫШ-БУРУН”). Założyciele: Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością „Vostok-Capital”, zarejestrowana w Doniecku na Ukrainie (ОБЩЕСТВО С ОГРАНИЧЕННОЙ ОТВЕТСТВЕННОСТЬЮ „ВОСТОК КЭПИТАЛ”); spółka z ograniczoną odpowiedzialnością „Vostok”, zarejestrowana w Doniecku na Ukrainie (ОБЩЕСТВО С ОГРАНИЧЕННОЙ ОТВЕТСТВЕННОСТЬЮ „ВОСТОК”); spółka z ograniczoną odpowiedzialnością „Altcom Invest-Stroi”, zarejestrowana w Doniecku na Ukrainie (ОБЩЕСТВО С ОГРАНИЧЕННОЙ ОТВЕТСТВЕННОСТЬЮ „АЛТКОМ ИНВЕСТ-СТРОЙ”) oraz spółka z ograniczoną odpowiedzialnością „Altcom-Beton”, zarejestrowana w Boryspolu na Ukrainie (ОБЩЕСТВО С ОГРАНИЧЕННОЙ ОТВЕТСТВЕННОСТЬЮ „АЛТКОМ-БЕТОН”).	25.7.2014
15.	State Unitary Enterprise of the Republic of Crimea „Universal-Avia” (Państwowe Przedsiębiorstwo Unitarne Republiki Krymu „Universal-Avia”) (dawniej znane jako State enterprise Universal-Avia (przedsiębiorstwo państwowe Universal-Avia), Государственное предприятие „Универсал-Авиа”, Gosudarstvenoye predpriyatiye „Universal-Avia”)	Własność podmiotu została przeniesiona niezgodnie z prawem ukraińskim. „Prezydium Parlamentu Krymu” przyjęło 24 marca 2014 r. decyzję nr 1794-6/14, w sprawie przedsiębiorstwa państwowego „Gosudarstvenoye predpriyatiye Universal-Avia” („О Государственном предприятии «Универсал-Авиа»)” ogłaszającą przywłaszczenie aktywów należących do państwowego przedsiębiorstwa „Universal-Avia” w imieniu „Republiki Krymu”. Przedsiębiorstwo zostało zatem faktycznie skonfiskowane przez „władze” Krymu. Ponownie zarejestrowane 15 stycznia 2015 r. jako State Unitary Enterprise of the Republic of Crimea „Universal-Avia” (Państwowe Przedsiębiorstwo Unitarne Republiki Krymu „Universal-Avia”) (ГОСУДАРСТВЕННОЕ УНИТАРНОЕ ПРЕДПРИЯТИЕ РЕСПУБЛИКИ КРЫМ „УНИВЕРСАЛ-АВИА”). Założyciel: Ministerstwo Transportu Republiki Krymu (МИНИСТЕРСТВО ТРАНСПОРТА РЕСПУБЛИКИ КРЫМ).	25.7.2014

	Nazwa	Przyczyny	Data umieszczenia w wykazie
16.	Federal State Budgetary Enterprise „Sanatorium Nizhnyaya Oreanda” of the Administration of the President of the Russian Federation (Federalne Państwowe Przedsiębiorstwo Budżetowe „Sanatorium Nizhnyaya Oreanda” administracji prezydenta Federacji Rosyjskiej) (dawniej znane jako Resort „Nizhnyaya Oreanda” (sanatorium „Nizhnyaya Oreanda”), санаторий „Нижняя Ореанда”)	Własność podmiotu została przeniesiona niezgodnie z prawem ukraińskim. „Prezydium Parlamentu Krymu” przyjęło 21 marca 2014 r. decyzję nr 1767-6/14, w sprawie utworzenia Stowarzyszenia Sanatoriów i Ośrodków” ogłaszającą przywłaszczenie aktywów należących do sanatorium „Nizhnyaya Oreanda” w imieniu „Republiki Krymu”. Przedsiębiorstwo zostało zatem faktycznie skonfiskowane przez „władze” Krymu. Ponownie zarejestrowane 9 października 2014 r. jako Federal State Budgetary Enterprise „Sanatorium Nizhnyaya Oreanda” of the Administration of the President of the Russian Federation (Federalne Państwowe Przedsiębiorstwo Budżetowe „Sanatorium Nizhnyaya Oreanda” administracji prezydenta Federacji Rosyjskiej) (ФЕДЕРАЛЬНОЕ ГОСУДАРСТВЕННОЕ БЮДЖЕТНОЕ УЧРЕЖДЕНИЕ «САНАТОРИЙ „НИЖНЯЯ ОРЕАНДА” УПРАВЛЕНИЯ ДЕЛАМИ ПРЕЗИДЕНТА РОССИЙСКОЙ ФЕДЕРАЦИИ). Założyciel: Administracja prezydenta Federacji Rosyjskiej (УПРАВЛЕНИЯ ДЕЛАМИ ПРЕЗИДЕНТА РОССИЙСКОЙ ФЕДЕРАЦИИ).	25.7.2014
18.	Federal State Budgetary Enterprise „Production-Agrarian Union »Massandra«” of the Administration of the President of the Russian Federation (Federalne Państwowe Przedsiębiorstwo Budżetowe „Krajowe Stowarzyszenie Producentów »Massandra«” administracji prezydenta Federacji Rosyjskiej) (dawniej znane jako State concern „National Association of producers »Massandra«” (Państwowy koncern „Krajowe Stowarzyszenie Producentów »Massandra«”), Национальное производственно-аграрное объединение „Massandra”, Nacionalnoye proizvodstvenno agrarnoye obyedinenye „Massandra”)	Własność podmiotu została przeniesiona niezgodnie z prawem ukraińskim. „Prezydium Parlamentu Krymu” przyjęło 9 kwietnia 2014 r. decyzję nr 1991-6/14 14 w sprawie zmian do rezolucji nr 1836-6/14 Rady Państwowej Republiki Krymu z 26 marca 2014 r. w sprawie nacjonalizacji własności przedsiębiorstw, instytucji i organizacji kompleksu agro-przemysłowego znajdującego się na terytorium „Republiki Krymu”, ogłaszając przywłaszczenie aktywów należących do koncernu państwowego „Krajowe Stowarzyszenie Producentów »Massandra«” w imieniu „Republiki Krymu”. Przedsiębiorstwo zostało zatem faktycznie skonfiskowane przez „władze” Krymu. Ponownie zarejestrowane 1 sierpnia 2014 r. jako Federal State Budgetary Enterprise „Production-Agrarian Union »Massandra«” of the Administration of the President of the Russian Federation (Federalne Państwowe Przedsiębiorstwo Budżetowe „Krajowe Stowarzyszenie Producentów »Massandra«” administracji prezydenta Federacji Rosyjskiej) (ФЕДЕРАЛЬНОЕ ГОСУДАРСТВЕННОЕ УНИТАРНОЕ ПРЕДПРИЯТИЕ „ПРОИЗВОДСТВЕННО-АГРАРНОЕ ОБЪЕДИНЕНИЕ МАССАНДРА» УПРАВЛЕНИЯ ДЕЛАМИ ПРЕЗИДЕНТА РОССИЙСКОЙ ФЕДЕРАЦИИ”). Założyciel: Administracja prezydenta Federacji Rosyjskiej (УПРАВЛЕНИЯ ДЕЛАМИ ПРЕЗИДЕНТА РОССИЙСКОЙ ФЕДЕРАЦИИ).	25.7.2014
19.	State Unitary Enterprise of the Republic of Crimea „National Institute of Wine »Magarach«” (Państwowe Przedsiębiorstwo Unitarne Republiki Krymu „Krajowy Instytut Wina »Magarach«”) (dawniej znane jako „State enterprise Magarach of the national institute of wine” (Przedsiębiorstwo Państwowe Magarach Krajowego Instytutu Wina), Государственное предприятие Агрофирма „Магарач”, Национального института винограда и вина „Магарач”, Gosudarstvenoye predpriyatiye „Agrofirma Magarach” nacionalnogo instituta vinograda i vina „Magarach”)	Własność podmiotu została przeniesiona niezgodnie z prawem ukraińskim. „Prezydium Parlamentu Krymu” przyjęło 9 kwietnia 2014 r. decyzję nr 1991-6/14 14, w sprawie zmian do rezolucji nr 1836-6/14 Rady Państwowej Republiki Krymu z 26 marca 2014 r. w sprawie nacjonalizacji własności przedsiębiorstw, instytucji i organizacji kompleksu agro-przemysłowego znajdującego się na terytorium Republiki Krymu”, ogłaszając przywłaszczenie aktywów należących do przedsiębiorstwa państwowego „Gosudarstvenoye predpriyatiye »Agrofirma Magarach» nacionalnogo instituta vinograda i vina »Magarach«” w imieniu „Republiki Krymu”. Przedsiębiorstwo zostało zatem faktycznie skonfiskowane przez „władze” Krymu. Ponownie zarejestrowane 15 stycznia 2015 r. jako State Unitary Enterprise of the Republic of Crimea „National Institute of Wine »Magarach«” (Państwowe Przedsiębiorstwo Unitarne Republiki Krymu „Krajowy Instytut Wina »Magarach«”) (ГОСУДАРСТВЕННОЕ БЮДЖЕТНОЕ УЧРЕЖДЕНИЕ РЕСПУБЛИКИ КРЫМ «НАЦИОНАЛЬНЫЙ НАУЧНО-ИССЛЕДОВАТЕЛЬСКИЙ ИНСТИТУТ ВИНОГРАДА И ВИНА „МАГАРАЧ”). Założyciel: Ministerstwo Rolnictwa Republiki Krymu (МИНИСТЕРСТВО СЕЛЬСКОГО ХОЗЯЙСТВА РЕСПУБЛИКИ КРЫМ).	25.7.2014

	Nazwa	Przyczyny	Data umieszczenia w wykazie
20.	State Unitary Enterprise of the Republic of Crimea „Factory of sparkling wine »Novy Svet«” (Państwowe Przedsiębiorstwo Unitarne Republiki Krymu „Fabryka Wina Musującego »Novy Svet«”) (dawniej znane jako State enterprise „Factory of sparkling wine »Novy Svet«”) (Przedsiębiorstwo Państwowe „Fabryka Wina Musującego »Novy Svet«”) Государственное предприятие Завод шампанских вин НовыиСвет, Gosudarstvenoye predpriyatiye „Zavod shampanskykh vin Novy Svet”)	Własność podmiotu została przeniesiona niezgodnie z prawem ukraińskim. „Prezydium Parlamentu Krymu” przyjęło 9 kwietnia 2014 r. decyzję nr 1991-6/14 14, w sprawie zmian do rezolucji nr 1836-6/14 Rady Państwowej Republiki Krymu z 26 marca 2014 r. w sprawie nacjonalizacji własności przedsiębiorstw, instytucji i organizacji kompleksu agro-przemysłowego znajdującego się na terytorium »Republiki Krymu«, ogłaszając przywłaszczenie aktywów należących do przedsiębiorstwa państwowego „Zavod shampanskykh vin Novy Svet” w imieniu „Republiki Krymu”. Przedsiębiorstwo zostało zatem faktycznie skonfiskowane przez „władze” Krymu. Ponownie zarejestrowane 4 stycznia 2015 r. jako State Unitary Enterprise of the Republic of Crimea „Factory of sparkling wine »Novy Svet«” (Państwowe Przedsiębiorstwo Unitarne Republiki Krymu „Fabryka Wina Musującego »Novy Svet«”) (ГОСУДАРСТВЕННОЕ УНИТАРНОЕ ПРЕДПРИЯТИЕ РЕСПУБЛИКИ КРЫМ „ЗАВОД ШАМПАНСКИХ ВИН »НОВЫЙ СВЕТ«”). Założyciel: Ministerstwo Rolnictwa Republiki Krymu (МИНИСТЕРСТВО СЕЛЬСКОГО ХОЗЯЙСТВА РЕСПУБЛИКИ КРЫМ).	25.7.2014
23.	RUSSIAN NATIONAL COMMERCIAL BANK РОССИЙСКИЙ НАЦИОНАЛЬНЫЙ КОММЕРЧЕСКИЙ БАНК	Po bezprawnej aneksji Krymu, Russian National Commercial Bank (RNCB) został w pełni przejęty przez tzw. „Republikę Krymu”. Stał się dominującym podmiotem na rynku, choć przed aneksją nie był obecny na Krymie. Skupując lub przejmując środki z oddziałów banków wycofujących się z Krymu, RNCB materialnie i finansowo wspierał działania rządu rosyjskiego służące integracji Krymu z Federacją Rosyjską, przez co podważał integralność terytorialną Ukrainy.	30.7.2014

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (WPZiB) 2016/360**z dnia 11 marca 2016 r.****dotycząca wykonania decyzji 2013/798/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Republiki Środkowoafrykańskiej**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 31 ust. 2,

uwzględniając decyzję Rady 2013/798/WPZiB z dnia 23 grudnia 2013 r. w sprawie środków ograniczających wobec Republiki Środkowoafrykańskiej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 2c,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 23 grudnia 2013 r. Rada przyjęła decyzję 2013/798/WPZiB.
- (2) W dniu 7 marca 2016 r. Komitet Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych, powołany na podstawie rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 2127 (2013), dodał jedną osobę i jeden podmiot do wykazu osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik do decyzji 2013/798/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku do decyzji 2013/798/WPZiB wprowadza się zmiany określone w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 marca 2016 r.

W imieniu Rady
A.G. KOENDERS
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 352 z 24.12.2013, s. 51.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku do decyzji 2013/798/WPZiB dodaje się wpisy w brzmieniu:

A. Osoby

„9. Joseph KONY (*alias*: a) Kony; b) Joseph Rao Kony; c) Josef Kony; d) Le Messie sanglant)

Funkcje: Dowódca Bożej Armii Oporu

Data urodzenia: a) 1959 r.; b) 1960 r.; c) 1961 r.; d) 1963 r.; e) 18 września 1964 r.; f) 1965 r.; g) (sierpień 1961 r.); h) (lipiec 1961 r.); i) 1 stycznia 1961 r.; j) (kwiecień 1963 r.)

Miejsce urodzenia: a) wieś Palaro, parafia Palaro, hrabstwo Omoro, okręg Gulu, Uganda; b) Odek, Omoro, Gulu, Uganda; c) Atyak, Uganda

Obywatelstwo: Paszport ugandyjski

Adres: a) Vakaga, Republika Środkowoafrykańska; b) Haute-Kotto, Republika Środkowoafrykańska; c) Basse-Kotto, Republika Środkowoafrykańska; d) Haut-Mbomou, Republika Środkowoafrykańska; e) Mbomou, Republika Środkowoafrykańska; f) Haut-Uolo, Demokratyczna Republika Konga; g) Bas-Uolo, Demokratyczna Republika Konga; h) (Domniemany adres: Kafia Kingi (obszar na granicy między Sudanem a Sudanem Południowym o nieokreślonym jeszcze statusie). Od stycznia 2015 r. 500 członków Bożej Armii Oporu zostało według doniesień wydanych z Sudanu).

Data umieszczenia w wykazie: 7 marca 2016 r.

Inne informacje:

Kony jest założycielem i przywódcą Bożej Armii Oporu (Lord's Resistance Army – LRA) (CFE.002). Pod jego przywództwem LRA dopuszcza się uprowadzeń, zabójstw i okaleczeń tysięcy cywilów w całej Afryce Środkowej. LRA jest odpowiedzialna za porwania, przesiedlenia, akty przemocy seksualnej i zabójstwa wobec setek osób w całej Republice Środkowoafrykańskiej; dopuszcza się też płądrowania i niszczenia własności cywilnej. Imię ojca: Luizi Obol. Imię matki: Nora Obol.

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Joseph Kony został umieszczony w wykazie dnia 7 marca 2016 r. na podstawie pkt 12 i pkt 13 lit. b), c) i d) rezolucji nr 2262 (2016) jako osoba »przeprowadzająca lub wspierająca akty zagrażające pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej«, »uczestnicząca w planowaniu, nadzorowaniu lub popełnianiu czynów łamiących obowiązujące prawo międzynarodowe dotyczące praw człowieka lub międzynarodowe prawo humanitarne lub czynów stanowiących naruszenie lub łamanie praw człowieka w Republice Środkowoafrykańskiej, w tym czynów związanych z przemocą seksualną, atakowaniem ludności cywilnej, zamachami na tle etnicznym czy religijnym, zamachami na szkoły i szpitale oraz uprowadzaniem i przymusowym wysiedlaniem«, »rekrutująca lub wykorzystująca dzieci w konflikcie zbrojnym w Republice Środkowoafrykańskiej z pogwałceniem mającego zastosowanie prawa międzynarodowego«, a także »udzielająca wsparcia grupom zbrojnym lub sieciom przestępczym poprzez nielegalną eksploatację zasobów naturalnych, również diamentów, złota czy produktów z dzikiej fauny lub flory, lub handel tymi zasobami, w Republice Środkowoafrykańskiej lub z terytorium tego kraju«.

Informacje dodatkowe:

Kony założył Bożą Armię Oporu (LRA) i jest określany jako założyciel ugrupowania, przywódca religijny, przewodniczący i głównodowodzący. LRA wyrosła w północnej Ugandzie w latach 80. XX wieku i dopuściła się uprowadzeń, zabójstw i okaleczeń tysięcy cywilów w całej Afryce Środkowej. W obliczu coraz większej presji ze strony wojska Kony nakazał LRA wycofanie się z Ugandy w latach 2005–2006. Od tamtej pory LRA prowadzi działalność na terytorium Demokratycznej Republiki Konga (DRK), Republiki Środkowoafrykańskiej, Sudanu Południowego i według doniesień również Sudanu.

Kony jako przywódca LRA tworzy i realizuje strategię ugrupowania, wydając również rozkazy ciągłego atakowania i stosowania przemocy wobec ludności cywilnej. Od grudnia 2013 r. LRA pod przywództwem Josepha Kony'ego dopuściła się porwań, przesiedleń, aktów zabójstw i przemocy seksualnej wobec setek osób w całej Republice Środkowoafrykańskiej; odpowiada też za płądrowanie i niszczenie własności cywilnej. Siły LRA skupione są na wschodzie Republiki Środkowoafrykańskiej i według doniesień w Kafia Kingi, obszarze na granicy między Sudanem a Sudanem Południowym, który to obszar nie ma jeszcze określonego statusu, ale znajduje się pod kontrolą wojskową Sudanu; dopuszczają się one napadów na wioski w celu grabieży żywności i zapasów. Bojownicy zastawiają pułapki na siły bezpieczeństwa reagujące na ataki LRA, napadając na nie i rabując ich wyposażenie; bojownicy LRA zasadzają się także na wsie, w których nie stacjonuje wojsko, i płądrują je. LRA zintensyfikowała również ataki na kopalnie diamentów i złota.

Międzynarodowy Trybunał Karny wydał nakaz aresztowania Josepha Kony'ego. MTK postawił mu dwanaście zarzutów dotyczących zbrodni przeciwko ludzkości, w tym morderstwa, zniewolenia, zniewolenia seksualnego, gwałtu, niehumanitarnego postępowania polegającego na spowodowaniu poważnych obrażeń ciała i cierpień oraz dwadzieścia jeden zarzutów zbrodni wojennych, w tym morderstwa, okrutnego traktowania ludności cywilnej, celowego przeprowadzenia ataku na ludność cywilną, grabieży, nakłaniania do gwałtu, jak również wcielania do armii dzieci w wieku poniżej 15 lat poprzez ich uprowadzanie.

Kony wydał rebeliantom rozkaz ciągłego rabowania diamentów i złota indywidualnym górnikom na wschodzie Republiki Środkowoafrykańskiej. Według doniesień niektóre minerały są następnie transportowane przez ugrupowanie Josepha Kony'ego do Sudanu lub sprzedawane lokalnym cywilom i byłym członkom koalicji Séléka.

Kony polecił także swoim bojownikom, aby nielegalnie polowali na słonie w parku narodowym Garamba w Demokratycznej Republice Konga, skąd według doniesień ciosy słoni transportowane są przez wschodnią część Republiki Środkowoafrykańskiej do Sudanu, gdzie według doniesień wysoko postawieni funkcjonariusze LRA sprzedają je i handlują nimi z sudańskimi biznesmenami i lokalnymi urzędnikami. Handel kością słoniową stanowi dla ugrupowania Kony'ego istotne źródło dochodów. Według stanu na styczeń 2015 r. 500 członków Bożej Armii Oporu zostało według doniesień wydalonych z Sudanu."

B. Podmioty

„2. BOŻA ARMIA OPORU (*alias*: a) LRA; b) Boży Ruch Oporu (LRM); c) Boży Ruch/Boża Armia Oporu (LRM/A)

Adres: a) Vakaga, Republika Środkowoafrykańska; b) Haute-Kotto, Republika Środkowoafrykańska; c) Basse-Kotto, Republika Środkowoafrykańska; d) Haut-Mbomou, Republika Środkowoafrykańska; e) Mbomou, Republika Środkowoafrykańska; f) Haut-Uolo, Demokratyczna Republika Konga; g) Bas-Uolo, Demokratyczna Republika Konga; h) (Domniemany adres: Kafia Kingi (obszar na granicy między Sudanem a Sudanem Południowym o nieokreślonym jeszcze statusie). Od stycznia 2015 r. 500 członków Bożej Armii Oporu zostało według doniesień wydalonych z Sudanu).

Data umieszczenia w wykazie: 7 marca 2016 r.

Pozostałe informacje: Ugrupowanie wyrosło w północnej Ugandzie w latach 80. XX wieku. Dopuszczało się uprowadzania, zabijania i okaleczania tysięcy cywilów w Afryce Środkowej, w tym setek w Republice Środkowoafrykańskiej. Przywódca: Josepha Kony.

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Boża Armia Oporu została umieszczona w wykazie dnia 7 marca 2016 r. na podstawie pkt 12 i pkt 13 lit. b), c) i d) rezolucji nr 2262 (2016) jako organizacja »przeprowadzająca lub wspierająca akty zagrażające pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej«, »uczestnicząca w planowaniu, nadzorowaniu lub popełnianiu czynów łamiących obowiązujące prawo międzynarodowe dotyczące praw człowieka lub międzynarodowe prawo humanitarne, lub czynów stanowiących naruszenie lub łamanie praw człowieka w Republice Środkowoafrykańskiej, w tym czynów związanych z przemocą seksualną, atakowaniem ludności cywilnej, zamachami na tle etnicznym czy religijnym, zamachami na szkoły i szpitale oraz uprowadzaniem i przymusowym wysiedlaniem«, »rekrutująca lub wykorzystująca dzieci w konflikcie zbrojnym w Republice Środkowoafrykańskiej z pogwałceniem mającego zastosowanie prawa międzynarodowego«, a także »udzielająca wsparcia grupom zbrojnym lub sieciom przestępczym poprzez nielegalną eksploatację zasobów naturalnych, również diamentów, złota czy produktów z dzikiej fauny lub flory, lub handel tymi zasobami, w Republice Środkowoafrykańskiej lub z terytorium tego kraju«.

Informacje dodatkowe:

LRA wyrosła w północnej Ugandzie w latach 80. XX wieku i dopuściła się uprowadzeń, zabójstw i okaleczeń tysięcy cywilów w całej Afryce Środkowej. W obliczu coraz większej presji ze strony wojska przywódca LRA, Joseph Kony, nakazał LRA wycofanie się z Ugandy w latach 2005–2006. Od tamtej pory LRA prowadzi działalność na terytorium Demokratycznej Republiki Konga (DRK), Republiki Środkowoafrykańskiej, Sudanu Południowego i według doniesień również Sudanu.

Od grudnia 2013 r. LRA dopuściła się porwań, przesiedleń, aktów zabójstw i przemocy seksualnej wobec setek osób w całej Republice Środkowoafrykańskiej; odpowiada też za plądrowanie i niszczenie własności cywilnej. Siły LRA skupione na wschodzie Republiki Środkowoafrykańskiej i według doniesień w Kafia Kingi, obszarze na granicy między Sudanem a Sudanem Południowym, który to obszar nie ma jeszcze określonego statusu, ale znajduje się pod kontrolą wojskową Sudanu, dopuszczają się napadów na wioski w celu grabieży żywności i zapasów. Bojownicy zastawiają pułapki na siły bezpieczeństwa reagujące na ataki LRA, napadając na nie i rabując ich wyposażenie; bojownicy LRA zasadzają się także na wsie, w których nie stacjonuje wojsko, i plądrują je. LRA zintensyfikowała również ataki na kopalnie diamentów i złota.

Oddziałom LRA często towarzyszą więźniowie, którzy są zmuszani do pracy jako tragarze, kucharze i niewolnicy seksualni. LRA dopuszcza się aktów przemocy uwarunkowanej płcią, w tym gwałtów na kobietach i dziewczętach.

W grudniu 2013 r. LRA uprowadziła kilkadziesiąt osób w prefekturze Haute-Kotto. Według doniesień LRA od początku 2014 r. uczestniczyła w uprowadzeniach setek cywilów w Republice Środkowoafrykańskiej.

W 2014 r. bojownicy LRA kilkakrotnie atakowali miasto Obo w prefekturze Haut-Mbomou we wschodniej części Republiki Środkowoafrykańskiej.

Od maja do lipca 2014 LRA w dalszym ciągu dopuszczała się ataków na Obo i inne miejsca w południowo-wschodniej części Republiki Środkowoafrykańskiej, w tym najwyraźniej skoordynowanych ataków i uprowadzeń w prefekturze Mbomou na początku czerwca.

LRA przynajmniej od 2014 r. zamieszana w nielegalne polowania na słonie i handel produktami z nich dla zysku. LRA według doniesień zajmuje się też przemytem kości słoniowej z parku narodowego Garamba w północnej części DRK do Darfuru, wymieniając ją na broń i zapasy. LRA według doniesień przewozi pochodzące z kłusownictwa ciosy słoni przez terytorium Republiki Środkowoafrykańskiej do Darfuru w Sudanie w celu ich sprzedaży. Ponadto na początku 2014 r. Kony według doniesień nakazał bojownikom LRA rabowanie diamentów i złota górnikom na wschodzie Republiki Środkowoafrykańskiej w celu przewozu zrabowanych surowców do Sudanu. Od stycznia 2015 r. 500 członków Bożej Armii Oporu zostało według doniesień wydalonych z Sudanu.

Na początku lutego 2015 r. bojownicy LRA uzbrojeni w broń ciężką dopuścili się porwania cywilów w miejscowości Kpangbayanga w prefekturze Haut-Mbomou i rabunku żywności.

20 kwietnia 2015 r. na skutek ataku LRA i uprowadzeń dzieci z Ndambissoua w południowo-wschodniej części Republiki Środkowoafrykańskiej większość mieszkańców tej wsi zbiegła. Natomiast na początku lipca 2015 r. LRA przypuściła atak na kilka wsi w południowej części prefektury Haute-Kotto; podczas ataku doszło do grabieży, aktów przemocy wobec ludności cywilnej, palenia domów i porwań.

Od stycznia 2016 r. ataki przypisywane Bożej Armii Oporu nasiliły się w prefekturach Mbomou, Haut-Mbomou i Haute-Kotto, w szczególności w niektórych obszarach górniczych w Haute-Kotto. Z atakami wiązały się grabieże, przemoc wobec ludności cywilnej, niszczenie własności i uprowadzenia. Doprowadziły one do wysiedleń ludności, w tym około 700 osób, które szukały schronienia w mieście Bria.”

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2016/361**z dnia 10 marca 2016 r.****zmieniająca załącznik I do decyzji 2004/211/WE w odniesieniu do wpisu dotyczącego Chin w wykazie państw trzecich oraz części ich terytoriów, z których dozwolony jest przywóz do Unii żywych zwierząt z rodziny koniowatych, nasienia, komórek jajowych i zarodków koni***(notyfikowana jako dokument nr C(2016) 1450)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 92/65/EWG z dnia 13 lipca 1992 r. ustanawiającą wymagania dotyczące zdrowia zwierząt regulujące handel i przywóz do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków nieobjętych wymaganiami dotyczącymi zdrowia zwierząt ustanowionymi w szczególnych zasadach Wspólnoty określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 90/425/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 17 ust. 3 lit. a),

uwzględniając dyrektywę Rady 2009/156/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących przemieszczanie i przywóz zwierząt z rodziny koniowatych z państw trzecich ⁽²⁾, w szczególności jej art. 12 ust. 1 i 4 oraz formułę wprowadzającą w art. 19, jak również art. 19 lit. a) i b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dyrektywie 92/65/EWG określono warunki mające zastosowanie do przywozu do Unii między innymi nasienia, komórek jajowych i zarodków koni. Warunki te muszą być co najmniej równoważne z warunkami mającymi zastosowanie do handlu między państwami członkowskimi.
- (2) W dyrektywie 2009/156/WE ustanowiono warunki zdrowotne zwierząt odnośnie do przywozu do Unii żywych zwierząt z rodziny koniowatych. Stanowi ona, że przywóz do Unii zwierząt z rodziny koniowatych jest dozwolony tylko z państw trzecich, które spełniają określone wymagania w zakresie zdrowia zwierząt.
- (3) W decyzji Komisji 2004/211/WE ⁽³⁾ ustalono wykaz państw trzecich lub, w przypadku państw stosujących regionalizację, ich części, z których państwa członkowskie dopuszczają przywóz zwierząt z rodziny koniowatych oraz ich nasienia, komórek jajowych i zarodków, określając jednocześnie warunki mające zastosowanie do tego przywozu. Wykaz ten zamieszczono w załączniku I do decyzji 2004/211/WE.
- (4) Jako gospodarz imprezy jeździeckiej Global Champions Tour, zaplanowanej na 29 kwietnia–1 maja 2016 r. i organizowanej pod auspicjami Światowego Związku Jeździeckiego (FEI), właściwe organy chińskie wniosły o uznanie wolnej od chorób koniowatych strefy leżącej w regionie metropolitalnym Szanghaju, dostępnej bezpośrednio z pobliskiego portu lotniczego. Ponieważ infrastruktura na parkingu EXPO 2010 została zbudowana specjalnie na tę okazję i ma charakter tymczasowy, strefę tę należy zatwierdzić jedynie tymczasowo.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 14.9.1992, s. 54.

⁽²⁾ Dz.U. L 192 z 23.7.2010, s. 1.

⁽³⁾ Decyzja Komisji 2004/211/WE z dnia 6 stycznia 2004 r. ustanawiająca wykaz państw trzecich oraz części ich terytoriów, z których państwa członkowskie dopuszczają przywóz żywych zwierząt z rodziny koniowatych, nasienia, komórek jajowych i zarodków koni oraz zmieniająca decyzje 93/195/EWG i 94/63/WE (Dz.U. L 73 z 11.3.2004, s. 1).

- (5) Na podstawie udzielonych przez władze Chin gwarancji i informacji oraz w celu umożliwienia – w ograniczonym okresie – powrotnego wwozu zarejestrowanych koni po czasowym wywozie zgodnie z przepisami decyzji Komisji 93/195/EWG ⁽¹⁾, Komisja przyjęła decyzję wykonawczą (UE) 2015/557 ⁽²⁾ zatwierdzającą tymczasowo region CN-2 w Chinach na potrzeby imprezy jeździeckiej Global Champions Tour odbywającej się w dniach 8–10 maja 2015 r.
- (6) Ponieważ przedmiotowa impreza jeździecka odbędzie się ponownie w 2016 r., przy czym warunki dotyczące zdrowia i kwarantanny zwierząt obowiązujące w 2015 r. nie uległy zmianie, w kolumnie 15 tabeli w załączniku I do decyzji 2004/211/WE należy przyjąć odpowiednią datę w odniesieniu do regionu CN-2.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2004/211/WE.
- (8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W tabeli zawartej w załączniku I do decyzji 2004/211/WE, w kolumnie 15 w wierszu dotyczącym regionu CN-2 w Chinach słowa „Od 25 kwietnia do 25 maja 2015 r.” zastępuje się słowami: „Od 15 kwietnia do 15 maja 2016 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 marca 2016 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 93/195/EWG z dnia 2 lutego 1993 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt i świadectw weterynaryjnych przy powrotnym wwozie zarejestrowanych koni wyścigowych, biorących udział w zawodach i wykorzystywanych w wydarzeniach kulturalnych po wywozie czasowym (Dz.U. L 86 z 6.4.1993, s. 1).

⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/557 z dnia 31 marca 2015 r. zmieniająca załącznik I do decyzji 2004/211/WE w odniesieniu do wpisu dotyczącego Chin w wykazie państw trzecich oraz części ich terytoriów, z których dozwolony jest przywóz do Unii żywych zwierząt z rodziny koniowatych, nasienia, komórek jajowych i zarodków koni (Dz.U. L 92 z 8.4.2015, s. 107).

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2016/362**z dnia 11 marca 2016 r.****w sprawie zatwierdzenia zbiornika entalpicznego przedsiębiorstwa MAHLE Behr GmbH & Co. KG jako technologii innowacyjnej umożliwiającej zmniejszenie emisji CO₂ pochodzących z samochodów osobowych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 443/2009****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 443/2009 z dnia 23 kwietnia 2009 r. określające normy emisji dla nowych samochodów osobowych w ramach zintegrowanego podejścia Wspólnoty na rzecz zmniejszenia emisji CO₂ z lekkich pojazdów dostawczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 12 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 29 kwietnia 2015 r. dostawca MAHLE Behr GmbH & Co. KG („wnioskodawca”) złożył wniosek o zatwierdzenie zbiornika entalpicznego jako technologii innowacyjnej. Kompletność wniosku oceniono zgodnie z art. 4 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 725/2011 ⁽²⁾. Komisja stwierdziła, że w pierwotnym wniosku brakuje pewnych istotnych informacji i zwróciła się do wnioskodawcy o ich uzupełnienie. Wnioskodawca dostarczył wymagane informacje w dniu 27 maja 2015 r. Uznano, że wniosek jest kompletny, i okres przeznaczony na ocenę wniosku przez Komisję rozpoczął się w dniu następującym po terminie oficjalnego otrzymania pełnych informacji, tj. 28 maja 2015 r.
- (2) Wniosek poddano ocenie zgodnie z art. 12 rozporządzenia (WE) nr 443/2009, rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 725/2011 oraz wytycznymi technicznymi dotyczącymi przygotowania wniosków o zatwierdzenie technologii innowacyjnych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 443/2009 („wytyczne techniczne”, wersja z lutego 2013 r.) ⁽³⁾.
- (3) Wniosek dotyczy zbiornika entalpicznego, który zmniejsza emisje CO₂ i zużycie paliwa po zimnym rozruchu silnika spalinowego dzięki szybszemu rozgrzewaniu silnika.
- (4) Komisja uważa, że informacje podane we wniosku potwierdzają, iż warunki i kryteria, o których mowa w art. 12 rozporządzenia (WE) nr 443/2009 oraz w art. 2 i 4 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 725/2011, zostały spełnione.
- (5) Wnioskodawca wykazał, że w tego rodzaju zbiorniki entalpiczne wyposażono mniej niż 3 % nowych samochodów osobowych zarejestrowanych w roku referencyjnym 2009 zgodnie z art. 2 ust. 2 lit. a) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 725/2011.
- (6) Wnioskodawca wykorzystał kompleksową procedurę badania zgodnie z wytycznymi technicznymi i zdefiniował pojazd referencyjny jako pojazd wyposażony w wyłączony zbiornik entalpiczny.
- (7) Wnioskodawca przedstawił metodę badania zmniejszenia emisji CO₂. Zdaniem Komisji ta metoda badania zapewni możliwe do zweryfikowania, powtarzalne i porównywalne wyniki badania i umożliwi ona wykazanie w wiarygodny sposób istotnych pod względem statystycznym korzyści w postaci zmniejszenia emisji CO₂ wynikających z technologii innowacyjnej zgodnie z art. 6 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 725/2011.
- (8) W związku z powyższym wnioskodawca wykazał w sposób zadowalający, że zmniejszenie emisji uzyskane dzięki zbiornikowi entalpicznemu wynosi co najmniej 1 g CO₂/km.

⁽¹⁾ Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 725/2011 z dnia 25 lipca 2011 r. ustanawiające procedurę zatwierdzania i poświadczania technologii innowacyjnych umożliwiających zmniejszenie emisji CO₂ pochodzących z samochodów osobowych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 443/2009 (Dz.U. L 194 z 26.7.2011, s. 19).

⁽³⁾ <https://circabc.europa.eu/w/browse/42c4a33e-6fd7-44aa-adac-f28620bd436f>

- (9) Ponieważ zbiornik entalpiczny nie jest uruchomiony podczas badania homologacyjnego w odniesieniu do emisji CO₂, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ i rozporządzeniu Komisji (WE) nr 692/2008 ⁽²⁾, Komisja stwierdza, że przedmiotowa technologia nie jest objęta zakresem standardowego cyklu badań.
- (10) Uruchomienie zbiornika entalpicznego nie zależy od woli kierowcy. Na tej podstawie Komisja stwierdza, że zmniejszenie emisji CO₂ wynikające ze stosowania tej technologii innowacyjnej należy przypisać producentowi.
- (11) Komisja stwierdza, że sprawozdanie weryfikujące zostało sporządzone przez TÜV SÜD Auto Service GmbH, które jest niezależnym zatwierdzonym organem, oraz że w sprawozdaniu tym potwierdza się ustalenia zawarte we wniosku.
- (12) W związku z powyższym Komisja uznaje, że nie ma podstaw do wnoszenia zastrzeżeń wobec zatwierdzenia przedmiotowej technologii innowacyjnej.
- (13) Do celów określenia ogólnego kodu ekoinnowacji, który ma być stosowany w odpowiednich dokumentach homologacji typu zgodnie z załącznikami I, VIII i IX do dyrektywy 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾, należy określić kod indywidualny, który ma być stosowany w odniesieniu do technologii innowacyjnej zatwierdzonej niniejszą decyzją.

PRZYMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Zbiornik entalpiczny opisany we wniosku przedsiębiorstwa MAHLE Behr GmbH & Co. KG zatwierdza się jako technologię innowacyjną w rozumieniu art. 12 rozporządzenia (WE) nr 443/2009.
2. Zmniejszenie emisji CO₂ w wyniku zastosowania zbiornika entalpicznego ustala się za pomocą metody określonej w załączniku.
3. Indywidualny kod ekoinnowacji do wpisywania w dokumentacji homologacji typu, który ma być stosowany w odniesieniu do technologii innowacyjnej zatwierdzonej w ramach niniejszej decyzji wykonawczej, to „18”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 marca 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów (Dz.U. L 171 z 29.6.2007, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 692/2008 z dnia 18 lipca 2008 r. wykonujące i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów (Dz.U. L 199 z 28.7.2008, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. ustanawiająca ramy dla homologacji pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, części i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów (dyrektywa ramowa) (Dz.U. L 263 z 9.10.2007, s. 1).

ZAŁĄCZNIK

METODA OBLICZANIA OSZCZĘDNOŚCI CO₂ WYNIKAJĄCYCH Z ZASTOSOWANIA TECHNOLOGII ZBIORNIKA ENTALPICZNEGO

1. WPROWADZENIE

W celu określenia zmniejszenia emisji CO₂, które można przypisać zastosowaniu technologii zbiornika entalpicznego (systemu EST), należy określić następujące elementy:

- a) procedurę testową służącą wyznaczeniu krzywych chłodzenia w przypadku pojazdu referencyjnego (pojazd wyposażony w wyłączony zbiornik entalpiczny) i pojazdu eko innowacyjnego;
- b) procedurę testową służącą określeniu emisji CO₂ przy różnych temperaturach początkowych cieczy chłodzącej silnik;
- c) procedurę testową służącą określeniu teoretycznej temperatury silnika po opróżnieniu systemu EST;
- d) procedurę testową służącą określeniu zysku powodowanego rozruchem na ciepło;
- e) wzory, które należy zastosować w celu określenia oszczędności CO₂;
- f) wzory, które należy zastosować w celu ustalenia błędu statystycznego i znaczenia wyników.

2. SYMBOLE I SKRÓTY

Znaki łacińskie

B_{TA}	– emisja CO ₂ z pojazdu w warunkach homologacji typu [g CO ₂ /km]
C_{CO_2}	– oszczędności CO ₂ [g CO ₂ /km]
CO ₂	– dwutlenek węgla
CO ₂ (T _k)	– średnia arytmetyczna emisji CO ₂ z pojazdu, zmierzonych za pomocą cyklu NEDC, przy temperaturze otoczenia 14 °C i temperaturach początkowych cieczy chłodzącej silnik T _k [g CO ₂ /km]
d_{eng}	– współczynnik zaniku temperatury na krzywej chłodzenia cieczy chłodzącej silnik [1/h]
d_{EST}	– współczynnik zaniku temperatury na krzywej chłodzenia systemu EST [1/h]
EST	– zbiornik entalpiczny (z ang. <i>Enthalpy Storage Tank</i>)
K	– rzeczywisty wskaźnik bezwładności cieplnej [-]
m	– liczba pomiarów próbki
NEDC	– nowy europejski cykl jezdny (z ang. <i>New European Driving Cycle</i>)
$NP(T_{ti}^{eng})$	– znormalizowany potencjał zużycia paliwa przy początkowej temperaturze cieczy chłodzącej silnik dla wybranych okresów postoju t _i [-]
pt	– okres postoju [h]
T _{eng}	– temperatura cieczy chłodzącej silnik podczas okresu postoju [°C]
T _{engmod}	– teoretyczna temperatura cieczy chłodzącej silnik po opróżnieniu systemu EST [°C]
T _{EST}	– temperatura cieczy chłodzącej EST podczas okresu postoju [°C]

T_{cold}	– temperatura zimnego rozruchu [°C] wynosząca 14 °C
T_{hot}	– temperatura rozruchu na ciepło [°C], która jest temperaturą cieczy chłodzącej osiągniętą na końcu cyklu NEDC
SOC	– stan naładowania (z ang. <i>state of charge</i>)
SVS_{pt}	– odsetek okresów postoju [%] zgodnie z tabelą 6
WF_{ti}	– współczynnik ważenia dla okresu postoju t_i [%] zgodnie z tabelą 3

Indeksy dolne

Współczynnik t_i odnosi się do wybranych okresów postoju zgodnie z tabelą 1

Współczynnik j odnosi się do pomiarów próbki

Współczynnik k odnosi się do początkowych temperatur cieczy chłodzącej silnik

3. WYZNACZANIE KRZYWYCH CHŁODZENIA I TEMPERATURY

Krzywe chłodzenia wyznacza się w sposób doświadczalny dla cieczy chłodzącej silnik pojazdu referencyjnego i dla cieczy chłodzącej silnik pojazdu ekoinnowacyjnego. Te same krzywe mają zastosowanie do wariantów pojazdu o takich samych: mocy cieplnej silnika, stopniu wypełnienia komory silnika, izolacji termicznej silnika oraz systemie EST. Badania doświadczalne obejmują ciągłe pomiary reprezentatywnych temperatur cieczy chłodzącej silnik i cieczy chłodzącej zgromadzonej w systemie EST przy użyciu termopary w stałej temperaturze otoczenia wynoszącej co najmniej 14 °C przez 24 h. Przed wyłączeniem silnika rozgrzewa się go do maksymalnej temperatury cieczy chłodzącej poprzez wykonanie odpowiedniej liczby następujących po sobie badań NEDC. Po przeprowadzeniu wstępnego kondycjonowania wyłącza się zapłon, a kluczyk wyciąga ze stacyjki. Maskę samochodu musi być szczelnie zamknięta. Należy wyłączyć wszelkie sztuczne systemy wentylacyjne wewnątrz komory do badań.

Zbieżność krzywych będących wynikiem pomiaru otrzymuje się w drodze operacji matematycznej opisanej przez wzór 1 i wzór 2 odpowiednio dla silnika i dla systemu EST.

Wzór 1

$$T_{\text{pt}}^{\text{eng}} = T_{\text{cold}} + (T_{\text{hot}} - T_{\text{cold}})e^{-d_{\text{eng}} \cdot \text{pt}}$$

Wzór 2

$$T_{\text{pt}}^{\text{EST}} = T_{\text{cold}} + (T_{\text{hot}} - T_{\text{cold}})e^{-d_{\text{EST}} \cdot \text{pt}}$$

Przy dopasowywaniu uzyskanych krzywych stosuje się metodę najmniejszych kwadratów. Nie uwzględnia się przy tym danych z pomiaru temperatury w co najmniej pierwszych 30 minutach po wyłączeniu silnika, ze względu na nietypowe zachowanie temperatury cieczy chłodzącej po wyłączeniu obiegu tej cieczy.

Temperaturę silnika w warunkach wybranego okresu postoju ($T_{\text{ti}}^{\text{eng}}$) należy obliczyć z zastosowaniem wzoru 1 i podać w tabeli 1.

Tabela 1

Temperatura silnika w warunkach wybranego okresu postoju

Wybrany okres postoju (t_i)	t_1	t_2	t_3
pt [h]	2,5	4,5	16,5
$T_{\text{ti}}^{\text{eng}}$ [°C]			

4. OKREŚLANIE EMISJI CO₂ PRZY RÓŻNYCH TEMPERATURACH POCZĄTKOWYCH CIECZY CHŁODZĄCEJ

Emisja CO₂ i zużycie paliwa w pojeździe muszą być mierzone zgodnie z załącznikiem 6 do regulaminu EKG ONZ nr 101 (Metoda pomiaru emisji dwutlenku węgla i zużycia paliwa przez pojazdy wyposażone wyłącznie w silnik spalinowy spalania wewnętrznego). Procedura ta powinna zostać zmieniona z uwzględnieniem następujących warunków:

1. Temperatura otoczenia w komorze do badań jest niższa niż 14 °C
2. 5 początkowych temperatur cieczy chłodzącej to: T_{cold} , T_{hot} , T_{t1}^{eng} , T_{t2}^{eng} i T_{t3}^{eng} .

Badania można prowadzić w dowolnej kolejności. Między badaniami można przeprowadzić jedno lub dwa badania wstępnego kondycjonowania NEDC. Po każdym badaniu stan naładowania akumulatora rozruchowego (kontrolowany na przykład przy użyciu jego sygnału w magistrali CAN) powinien być mniejszy lub równy 5 %, co należy udokumentować.

Pełny cykl badań powtarza się co najmniej trzykrotnie (tj. $m \geq 3$). Średnie arytmetyczne wyników CO₂ przy każdej temperaturze początkowej cieczy chłodzącej silnik (T_k) należy obliczyć z zastosowaniem wzoru 3 i podać w tabeli 2.

Wzór 3

$$\text{CO}_2(T_k) = \frac{\sum_{j=1}^m \text{CO}_2(T_k)_j}{m}$$

gdzie: $k = 1, 2, \dots, 5$

$$T_1 = T_{\text{cold}}$$

$$T_2 = T_{\text{hot}}$$

$$T_3 = T_{t1}^{\text{eng}}$$

$$T_4 = T_{t2}^{\text{eng}}$$

$$T_5 = T_{t3}^{\text{eng}}$$

Tabela 2

Emisje CO₂ przy różnych temperaturach początkowych cieczy chłodzącej silnik

Początkowa temperatura cieczy chłodzącej silnik T_k	T_{cold}	T_{hot}	T_{t1}^{eng}	T_{t2}^{eng}	T_{t3}^{eng}
CO ₂ (T_k) [g CO ₂ /km]					

5. OKREŚLANIE TEORETYCZNEJ TEMPERATURY SILNIKA PO OPRÓŻNIENIU SYSTEMU EST

Z wykorzystaniem wyników badania określonych w pkt 4 i podanych w tabeli 2 i z zastosowaniem wzoru 4 należy obliczyć znormalizowany potencjał zużycia paliwa $\text{NP}(T_{ti}^{\text{eng}})$ w warunkach wybranych okresów postoju podanych w tabeli 1.

Wzór 4

$$\text{NP}(T_{ti}^{\text{eng}}) = \frac{\text{CO}_2(T_{\text{cold}}) - \text{CO}_2(T_{ti}^{\text{eng}})}{\text{CO}_2(T_{\text{cold}}) - \text{CO}_2(T_{\text{hot}})}$$

Następnie z zastosowaniem wzoru 5 oblicza się teoretyczną temperaturę cieczy chłodzącej silnik po opróżnieniu systemu EST dla warunków wybranych okresów postoju T_{ti}^{engmod} .

Wzór 5

$$T_{ti}^{\text{engmod}} = (2^{\text{NP}(T_{ti}^{\text{eng}})} - 1) \cdot (T_{\text{hot}} - T_{\text{cold}}) + T_{\text{cold}}$$

Względny wskaźnik bezwładności cieplnej K_{ti} w warunkach wybranych okresów postoju określa się z zastosowaniem wzoru 6.

6. OKREŚLANIE ZYSKU POWODOWANEGO ROZRUCHEM NA CIEPŁO

Zysk powodowany rozruchem na ciepło pojazdu wyposażonego w przedmiotową technologię określa się w sposób doświadczalny z zastosowaniem wzoru 9. Wartość ta odpowiada różnicy między emisją CO₂ podczas badania NEDC po zimnym rozruchu oraz emisją podczas badania NEDC po rozruchu na ciepło, w odniesieniu do wyniku badania po zimnym rozruchu.

Wzór 9

$$HSB = 1 - \frac{CO_2(T_{hot})}{CO_2(T_{cold})}$$

7. OKREŚLANIE OSZCZĘDNOŚCI EMISJI CO₂

Przed rozpoczęciem oficjalnego badania typu I, które ma być przeprowadzone zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 692/2008, organ udzielający homologacji weryfikuje, czy temperatura cieczy chłodzącej, także wewnątrz zbiornika entalpicznego wynosi ± 2 K temperatury pokojowej. Jeśli temperatura ta nie zostanie osiągnięta, nie można zastosować metody określania oszczędności CO₂ dla EST.

Weryfikację można przeprowadzić, wykonując pomiar wewnątrz zbiornika entalpicznego (np. przy użyciu termopary) albo wyłączając system EST przed rozpoczęciem procedury kondycjonowania, aby nie przechowywać podgrzanej cieczy chłodzącej w zbiorniku. Temperatura wewnątrz zbiornika entalpicznego musi zostać odnotowana w sprawozdaniu z badania.

Względny potencjał redukcji emisji CO₂ ΔCO_{2pt} przy różnych okresach postoju należy obliczyć z zastosowaniem wzoru 10.

Wzór 10

$$\Delta CO_{2pt} = 1,443 \cdot \ln \left(\frac{T_{pt}^{engmod} + T_{hot} - 2 \cdot T_{cold}}{T_{pt}^{eng} + T_{hot} - 2 \cdot T_{cold}} \right) \cdot HSB$$

Wyniki obliczenia należy podać w tabeli 5.

Tabela 5

Względny potencjał redukcji emisji CO₂ ΔCO_{2pt} dla różnych okresów postoju

pt [h]	0,5	1,5	2,5	3,5	4,5	5,5	6,5	7,5	8,5	9,5	10,5	11,5
$\Delta CO_2(pt)$ [%]												
pt [h]	12,5	13,5	14,5	15,5	16,5	17,5	18,5	19,5	20,5	21,5	22,5	23,5
$\Delta CO_2(pt)$ [%]												

Oszczędność CO₂ na podstawie okresów postoju (pt) oblicza się z zastosowaniem wzoru 11.

Wzór 11

$$C_{CO_2} = B_{TA} \cdot \sum_{pt=1}^{24} \Delta CO_{2pt} \cdot SVS_{pt}$$

gdzie:

SVS_{pt} – odsetek okresów postoju [%] zgodnie z tabelą 6

Tabela 6

Rozkład okresów postoju (odsetek zatrzymań pojazdu – SVS)

pt [h]	0,5	1,5	2,5	3,5	4,5	5,5	6,5	7,5	8,5	9,5	10,5	11,5
SVS _{pt} [%]	36	13	6	4	2	2	1	1	3	4	3	1
pt [h]	12,5	13,5	14,5	15,5	16,5	17,5	18,5	19,5	20,5	21,5	22,5	23,5
SVS _{pt} [%]	1	3	3	2	1	1	1	1	1	1	1	1

8. OBLICZANIE BŁĘDU STATYSTYCZNEGO

Należy ilościowo określić błędy statystyczne w wynikach badań, wynikające z pomiarów. W przypadku każdego przeprowadzanego badania przy różnych początkowych temperaturach cieczy chłodzącej silnik odchylenie standardowe średniej arytmetycznej oblicza się zgodnie ze wzorem 12.

Wzór 12

$$S_{CO_2(T_k)} = \sqrt{\frac{\sum_{j=1}^m (CO_2(T_k)_j - CO_2(T_k))^2}{m(m-1)}}$$

gdzie: k = 1, 2, ..., 5

$$T_1 = T_{cold}$$

$$T_2 = T_{hot}$$

$$T_3 = T_{t1}^{eng}$$

$$T_4 = T_{t2}^{eng}$$

$$T_5 = T_{t3}^{eng}$$

Odchylenie standardowe oszczędności CO₂ S_{CO₂} oblicza się z zastosowaniem wzoru 13.

Wzór 13

$$S_{C_{CO_2}} = \sqrt{\sum_{k=1}^5 \left(\frac{\partial C_{CO_2}}{\partial CO_2(T_k)} \cdot S_{CO_2(T_k)} \right)^2}$$

gdzie:

$$\begin{aligned} \frac{\partial C_{CO_2}}{\partial CO_2(T_k)} = & B_{TA} \cdot \ln(2) \cdot SVS_{pt} \cdot \sum_{pt=1}^{24} \left[\ln(2) \cdot HSB \cdot \frac{1}{T_{pt}^{engmod} + T_{hot} - 2 \cdot T_{cold}} \cdot (T_{hot} - T_{cold}) \cdot \sum_{i=1}^3 \left(2^{NP(T_{ti}^{eng})} - 1 \right) \cdot \frac{1}{T_{ti}^{EST} - T_{ti}^{eng}} \cdot W_{F_{ti}} \cdot \frac{\partial NP(T_{ti}^{eng})}{\partial CO_2(T_k)} \right] + \\ & + \ln \left(\frac{T_{pt}^{engmod} + T_{hot} - 2 \cdot T_{cold}}{T_{pt}^{eng} + T_{hot} - 2 \cdot T_{cold}} \right) \cdot \frac{\partial HSB}{\partial CO_2(T_k)} \end{aligned}$$

$$\frac{\partial \text{HSB}}{\partial \text{CO}_2(T_{\text{hot}})} = - \frac{1}{\text{CO}_2(T_{\text{cold}})}$$

$$\frac{\partial \text{HSB}}{\partial \text{CO}_2(T_{\text{cold}})} = \frac{\text{CO}_2(T_{\text{hot}})}{\text{CO}_2(T_{\text{cold}})^2}$$

$$\frac{\partial \text{HSB}}{\partial \text{CO}_2(T_{\text{ti}}^{\text{eng}})} = 0$$

$$\frac{\partial \text{NP}(T_{\text{ti}}^{\text{eng}})}{\partial \text{CO}_2(T_{\text{hot}})} = \frac{\text{NP}(T_{\text{ti}}^{\text{eng}})}{\text{CO}_2(T_{\text{cold}}) - \text{CO}_2(T_{\text{hot}})}$$

$$\frac{\partial \text{NP}(T_{\text{ti}}^{\text{eng}})}{\partial \text{CO}_2(T_{\text{hot}})} = \frac{\text{CO}_2(T_{\text{cold}}) - \text{CO}_2(T_{\text{hot}})}{[\text{CO}_2(T_{\text{cold}}) - \text{CO}_2(T_{\text{hot}})]^2}$$

$$\frac{\partial \text{NP}(T_{\text{ti}}^{\text{eng}})}{\partial \text{CO}_2(T_{\text{ti}}^{\text{eng}})} = - \frac{1}{\text{CO}_2(T_{\text{cold}}) - \text{CO}_2(T_{\text{hot}})}$$

9. POZIOM ISTOTNOŚCI

W odniesieniu do każdego typu, wariantu i wersji pojazdu wyposażonego w system EST należy wykazać, że błąd w zakresie oszczędności CO_2 wyliczonych zgodnie ze wzorem 13 jest nie większy niż różnica między łączną wartością oszczędności CO_2 a minimalną wartością progową oszczędności określoną w art. 9 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 725/2011 (zob. wzór 14).

Wzór 14

$$\text{MT} \leq \text{C}_{\text{CO}_2} - \text{S}_{\text{C}_{\text{CO}_2}} - \Delta \text{CO}_{2\text{m}}$$

gdzie:

MT: Minimalna wartość progowa [$\text{g CO}_2/\text{km}$], która wynosi $1 \text{ g CO}_2/\text{km}$

$\Delta \text{CO}_{2\text{m}}$: Współczynnik korygujący CO_2 związany ze wzrostem masy spowodowanym instalacją systemu EST. Do określenia $\Delta \text{CO}_{2\text{m}}$ należy stosować dane z tabeli 7.

Tabela 7

Współczynnik korygujący CO_2 związany z dodatkową masą

Typ paliwa	Współczynnik korygujący CO_2 związany z dodatkową masą ($\Delta \text{CO}_{2\text{m}}$) [$\text{g CO}_2/\text{km}$]
benzyna	$0,0277 \cdot \Delta m$
olej napędowy	$0,0383 \cdot \Delta m$

W tabeli 7 Δm oznacza dodatkową masę w związku z instalacją systemu EST. Jest to masa systemu EST całkowicie napełnionego cieczą chłodzącą.

10. SYSTEM EST DO INSTALOWANIA W POJAZDACH

Organ udzielający homologacji typu poświadcza oszczędności CO₂ na podstawie pomiarów systemu EST z zastosowaniem metody badania określonej w niniejszym załączniku. W przypadku gdy oszczędności emisji CO₂ są poniżej wartości progowej określonej w art. 9 ust. 1, zastosowanie ma art. 11 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 725/2011.

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2015/2362 z dnia 15 grudnia 2015 r. dotyczącej zwolnień z rozszerzonego cła antydumpingowego na niektóre części rowerowe pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej na podstawie rozporządzenia (WE) nr 88/97

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 331 z dnia 17 grudnia 2015 r.)

Strona 36, art. 5, tabela 4 „Strony objęte badaniem”, kolumna „Data wejścia w życie”, w przypadku przedsiębiorstwa „CICLI EUROPA s.r.l.”:

zamiast: „10.9.2014”,

powinno być: „10.11.2014”.

Sprostowanie do ostatecznego przyjęcia (UE, Euratom) 2016/70 budżetu korygującego nr 8 Unii Europejskiej na rok budżetowy 2015

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 18 z dnia 26 stycznia 2016 r.)

Strona 3, tabela otrzymuje brzmienie:

„Opis	Budżet 2015 ⁽¹⁾	Budżet 2014 ⁽²⁾	Zmiana (w %)
1. Inteligentny wzrost gospodarczy sprzyjający włączeniu społecznemu	66 853 308 910	65 300 076 773	+ 2,38
2. Trwały wzrost gospodarczy: zasoby naturalne	55 978 784 039	56 443 752 595	– 0,82
3. Bezpieczeństwo i obywatelstwo	1 926 965 795	1 665 510 850	+ 15,70
4. Globalny wymiar Europy	7 478 225 907	6 840 903 616	+ 9,32
5. Administracja	8 658 632 705	8 405 389 881	+ 3,01
6. Wyrównania	p.m.	28 600 000	—
Instrumenty szczególne	384 505 583	350 000 000	+ 9,86
Wydatki ogółem ⁽³⁾	141 280 422 939	139 034 233 715	+ 1,62
⁽¹⁾ Dane liczbowe w tej kolumnie odpowiadają danym liczbowym w budżecie na 2015 r. (Dz.U. L 69 z 13.3.2015) ze zmianami wynikającymi z budżetów korygujących nr 1/2015–8/2015. ⁽²⁾ Dane liczbowe w tej kolumnie odpowiadają danym liczbowym w budżecie na 2014 r. (Dz.U. L 51 z 20.2.2014) ze zmianami wynikającymi z budżetów korygujących nr 1/2014–7/2014. ⁽³⁾ Artykuł 310 ust. 1 akapit trzeci Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej brzmi: „Budżet powinien być zrównoważony w odniesieniu do dochodów i wydatków.”			

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL